

Sloupek informací

**o soudním procesu v Polsku
proti členům komunistické policie,
kteří zavraždili kněze Popieluszka,
a o pomalém dohasínání stalinské
revolucionářské gardy v SSSR.**

Komunistovi Jaruzelskimu nebývá než postavit své soudruhy - komunisty, vrahy kněze Popieluszka, před soud. Vyjde-li celá pravda najevo, a jaké to bude mít dozvuky pro další nutné změny v Polsku, to nelze zatím odhadnout.

Dne 26. prosince byl v polském městě Toruň zahájen soudní proces proti čtyřem důstojníkům tajné policie, zaměstnancům ministerstva vnitra, obviněným z vraždy dp. Jerzy Popieluszko, ohnivého obhájce zakázané federace pracovních odborů Solidarity. Předtím ministerský předseda gen. Jaruzelski slíbil, že v tomto soudním procesu nebude nic tajné, a to ani v případě, že by rozkaz k vraždě vyšel z nejvyšších míst. Proces začal 90ti minutovou četbou 70 stránkové obžaloby, kterou četl státní žalobce Leszak Pietraszewski. Podle ní tři obžalovaní tvrdili, že prý byli přesvědčeni o tom, že se těšili ochraně nadřízených, a že za únos kněze měli být potom odměněni. Z vraždy kněze byli obviněni: 32-letý poručík tajné policie Leszek Pekala, 29-letý poručík Waldemar Chmielewski a 33-letý kapitán Grzegorz Piotrowski. Jejich

bezprostřední představený, 46-letý plukovník Adam Pietruszka byl obviněn, že napomáhal ostatním v provedení jejich činu. V předběžném vyšetřování Pekala řekl, že prý Piotrowski jako vůdce jejich trojky je ujistil, že k činu má svolení svých nadřízených; jeho dva podřízení pak se prý domnívali, že měli za úkol pouze unést kněze, který měl tak být jen zastrašen, aby ustal ve svých kázáních na obranu zakázané unie. Piotrowski měl původně kněze vyslýchat, vynutit od něho jména podzemních aktivistů Solidarity a donutit jej k podpisu prohlášení, že se nadále zdrží veškeré protivládní činnosti. Piotrowski však prý kněze několikrát zbil do bezvědomí a nakonec dal oběma rozkaz, aby kněz byl utopen. To pak bylo vykonáno. Pekala také řekl, že on i Chmielewski mysleli, že měli zaručenou ochranu „jednoho ze šesti náměstků ministra vnitra“; neudal však jeho jméno. Piotrowski popřel obvinění, která proti němu učinil Pekala; řekl, že všichni tři zabili kněze, protože se bouřil proti vládě, a policejní stíhání nebylo účinné a nedovedlo mu v tom zabránit. Pietruszka bezprostřední „nadřízený“ této trojky,

prohlásil při předběžném vyšetřování za „absurdní“ tvrzení, že by byl jakýmkoliv způsobem do této vraždy zapleten. - Dne 27. prosince vypovídal před soudem Pekala. Vcelku opětoval to, co řekl při předběžném vyšetřování - pouze dodal, že se asi nemýlil když se domníval, že náměstek vnitra chránil a podporoval jejich protizákonnou činnost. Prý v té věci špatně rozuměl Piotrowskimu. Také prohlásil, že ještě dva jiní kněží, obhájci Solidarity na kazatelně byli vybráni jako možné terče pro únos; Walesův farář dp. Henryk Jankowski z Gdanska a dp. Stanislaw Malkowski z Varšavy, kterému potom kardinál Glemp zakázal kázat kvůli jeho příliš otevřeným útokům na komunistickou vládu.

Kdyby tři přítomní původci vraždy kněze Popieluszka byli ze svého činu usvědčeni, hrozilo by jim osm až patnáct let vězení, popřípadě i trest smrti; nikdo se však vážně nedomnívá, že těmto skalním komunistům nějaký větší trest bude vyměřen. Komunistické veřejné procesy jsou orchestrovány, stejně jako byla obratně zorchestrována a narafičena vražda dp. Popieluszka. Podřízení jednali na „nejasné“, ale jisté rozkazy svých nadřízených, kteří pak ze sebe odhazují veškerou zodpovědnost; jeden svaluje vinu na druhého. Věc byla provedena, jak určeno, avšak není jasné, kdo byl hlavním viníkem. Toto nemůže být jasně dokázáno, protože hlavním viníkem byla komunistická strana, a ta musí podle definice zůstat bez poskvrny. - Záhadou také zůstává smrt dvou vojenských důstojníků polské policie, kteří zahynuli při „autonehodě“, když jeli vyšetřovat okolnosti vraždy Otce Popieluszka. Varšavský rozhlas oznámil, že policejní plukovník Stanislaw Trifalski a major

Wieslaw Piatek zahynuli na místě při srážce svého auta s nákladním autem. Při srážce, k níž došlo u Radomi - asi 100 kilometrů na jih od Varšavy - se zabil také řidič policejního auta.

Polský obhájce lidských práv, Jacek Kuroň, v interview s redaktorem francouzské tiskové agentury prohlásil, že v důsledku říjnové vraždy polského kněze Popieluszka vysokými představiteli polské bezpečnosti by se mohl přivést do slepé uličky stav, který nastal mezi polskou vládou a polským lidem. Kuroň označil Popieluszkovu vraždu za akt politického gangsterství, který oslabil Jaruzelského vládu. Podle Kuroňova mínění tato politická vražda nutí vládu, aby při vyřešení polských problémů vzala v úvahu hlas polského lidu. Kuroň vyjádřil podporu organizovanému úsilí s cílem donutit vládu přijmout větší názorovou šíři ve společnosti a zavést politický pluralismus. Polsko potřebuje podle Kuroňe klid a nikoli konfrontaci.

Éra stalinistů v SSSR končí.

Již dva roky trvají dohady o tom, co se vlastně děje v Kremlu. Dva roky slabosti, neúčelných přesunů z funkce do funkce a rozpačitého rozhodování. Nemylte se! Odchod Rusů od konferenčního stolu s Američany nebyl žádným bouchnutím do stolu; dnes opatrně, aby neztratili tvář, snaží se tam opět vrátit. Na otázku, co je toho příčinou, odpovíme si lehce - dožívání stalinské kliky, která se marně brání uvolnit místo mladší, myšlenkově a v rozhodování pružnější generaci. V sovětském systému se odchází z vysokých funkcí - až na výjimky - jen dvěma způsoby: buď nohama napřed v doprovodu melodie „Padlých re-

volucionářů“ nebo olověnou inkou.

Jak vypadá dnes moskevská špička, která má moc v ruce? Černěnko (73), premiér Tichonov (79), nový ministr obrany starý voják Sergej Sokolov (73), který nahradil 76 letého Dimitrije Ustinova, zesnulého 21. prosince 1984, a ministr zahraničí Gromyko (75). A jen ten poslední drží - zdá se - otěže vlády svého ministerstva oběma rukama. Nechybí hlasy, že (díky slabosti ostatního vedení) neměl ještě nikdy Gromyko tolik vlivu kolik ho má dnes.

Že Černěnko není již plně zdrav - (o životním elánu nelze vůbec mluvit) - je veřejné tajemství. Je důležitá odpověď na důležitou otázku „kdo bude jeho nástupce“? Téměř všichni politologové se sjednocují v názoru, že to bude dnes 53 letý Gorbačov. A když si Gorbačov sedne na trůn, je jasné, že vymění i místodržící v satelitních zemích. Lze tedy očekávat, že přijde nová krev?

Ano. Jediné řešení pro nesmírné problémy jak v samém Sovětském svazu tak v satelitních zemích bez výjimky mohou být řešeny jen základními změnami - decentralizací plánování a výroby, větší úlohou soukromého hospodaření a podnikání a přizpůsobení se zásadám „kapitalistického“ trhu. Tyto změny jsou vyloučeny pokud politbyro vládně dnešní kasta zkostnatělých aparátčků. Ti začínali svoji politickou kariéru v době vlády největšího vraha dějin - Josefa Visarionoviče - a jak se říká: čím hrneček navě... A tak jen Gorbačov, který má nejvyšší vzdělání z kremelských vládců, dostane-li se na trůn, může přinést změny. O jeho úspěšné návštěvě v Anglii ve druhé polovině prosince jsme psali posledně. S kým by se mohlo v (Dokončení na str. 12)

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-620)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu
a potřebám našich drahých doma

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ:

„VELEHRAD“, českoamerické kulturní středisko,
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWDALE AVE. Chicago Ill. 60623

Telefon: 762-2044

ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B.

s redakčním kruhem

Právní poradce a zástupce: Henry T. SYNEK

111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602
(312) 263-6060

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v USA \$30.00

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit,
aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou
články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich ob-
sahem ztotožňovat. — Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

January 5, 1985 — Vol. X, No. 2.

Vděčně upřímná vzpomínka

na předčasně zesnulého českého novináře,

původního tvůrce našeho „Sloupku informací“,

který téměř celých pět let pravidelně psal a redigoval, pana

Jaromíra A. NETÍKA,

který zemřel před čtyřmi roky v Ciceru, Ill. v předvečer Trikralovy.

Protože teprve teď, když jej musíme už po čtyři roky dělat sami, vidíme, kolik hodin zabere četba potřebného materiálu k napsání ucházejícího „Sloupku“, jsme mu tím vděčnější za jeho věrnou spolupráci při našich ne zrovna snadných začátcích s Hlasem národa v lednu 1976.

Vzpomeneme si na něho modlitbou příští sobotu 5. ledna ve výroční den jeho úmrtí při našich českých hoboslužbách v kostele Panny Marie Svatohorské v Ciceru.

Rozina NEHASILOVÁ
jménem rodiny

Vděčna
Redakce Hlasu národa

1981

5. ledna

1985

„Šly na koledu“

V neděli 9. prosince ve tři hodiny odpoledne v přátelském ovzduší sílu chicagského Velehradu předvedly děti sobotní doplňovací katolické školy Josefa kardinála Berana na své tradiční školní vánoční besídce zdařilé pásmo zpívaných a recitovaných koledí.

Po programu zavítal mezi děti sv. Mikuláš se svým nebeským doprovodem - dvěma anděly a dvěma čerty, aby děti „vyzkoušel“ z náboženství a z češtiny, odměnil hodné a domluvil otcovsky klukům - „d'áblíkům“. Obdarované byly všechny přítomné děti, i ty které nevystupovaly, dostaly alespoň nějakou sladkost.

Ty, které vystupovaly si svou odměnu tentokrát doopravdy zasloužily, protože se všemu naučily ve velmi krátké době. Byl to: Martin Cinke, Vlastička Dvořáková, Jirka a Eda Halvovi, Lenka a Václav Honcovi, Karlička Chrobáková, Kristýnka Lálová, Janička Lorenčová, Erich Pleska, Jana a Majka Pospíchalovy, Anička a Mařenka Ratajovy, Josef a Gabirelka Stojaspalovi, Markétka a Věruška Šopíkovy, Tomáš Toušek a Ondřej a Lukáš Vanišovi.

Přítomní, kteří se v hojném počtu do Velehradu dostavili, s pozornou soustředěností naslouchali zpěvu a recitaci našich starých koledí, kterých tentokrát bylo hodně - všechny

krásné, všem nám tak dobře známé i některé málo známé, ikdyž překrásné.

Děti totiž po přivítání Ježíška na „půlnoční“ o Štědrém večeru zpěvem „Narodil se Kristus Pán“ a ostatních tradičních koledí - „šly potom koledou“ o všech hlavních vánočních svátcích: na Boží hod vánoční, o sv. Štěpánu, na Nový rok i Svátek sv. Tří králů. A tak v myslích posluchačů vystávaly hřejivé vzpomínky na koledování mladých let. Vždyť tu byli opravdoví naši tři králové s Herodesem, koledníček s fanfnochem a koledničky a koledničky božihodoví, svatoštěpánští a novoroční. A jak se, panečku, snažili, aby to pěkně odříkali a zazpívali, aby odměna byla štědrá. Doufáme, že jako vy jste si při koledích našich dětí rádi zavzpomínali na své mládí, vzpomenu si po letech i naši dnešní malí koledničky a koledničky ze sobotní katolické doplňovací školy na tyto své vánoční besídky a na přípravu na ně, kterými se jim snažíme přiblížit tradici našich vánoce doma ve staré vlasti.

Vánoční pásmo sestavila prof. F. Uhlířová, zpěvy učil a na piano doprovázel Ludvík Rafaj, slovem vypravěče události uváděl a s navičováním programu Otci Vojtěchovi Vítovi pomáhal Ludvík Pospíchal. Jevišťe nám vyzdobil Zdeněk Nerada. Z celého srdce děkujeme našemu věrnému Mikuláši Karlu Chrobákovu a

jeho andělským a čertovským pomocníkům. Dík patří též rodičům, kteří nám byli nápomoeni s trpělivým opakováním koledí s dětmi, a vám všem, kteří jste nám opět přišli ochotně a přátelsky pomoci, kdekolik toho bylo zapotřebí, abychom mohli besídku pro děti uspořádat.

Rovněž všem vám, kteří jste si přišli děti poslechnout, odměnit je zaslouženým potleskem a prožít s námi radostné předvánoční odpoledne, na které nám všem zůstaly hezké vzpomínky, patří naše díky.

Přejeme vám všem milostiplný a požehnaný rok 1985 - rok cyrilometodějského jubilea.

Za sobotní doplňovací katolickou školu Josefa kardinála Berana

Otec Vojtěch Vít, O.S.B.
Prof. F. Uhlířová

OPRAVA TISKOVÉ CHYBY

Ve vánočním čísle H.N. / roč. IX. č. 52 / ze 22. prosince se omylem zprávy paní Anny Faltusové, místopředsdkyně Československé národní rady americké, která s velkou péčí a pravidelností podává za ČSNRA politické zprávy jak krajanskému tisku, tak americkým a cizonárodním politickým místům, - dostaly pod nesprávnou hlavičku: „Z činnosti Rady svobodného Československa“. Za přehlédnutý omyl se paní Anně Faltusové omlouváme.

Redakce

viděl prachy. Neměl jsem jej pokárat!? Dostal už dvě důtky za podrývání morálky.

Kdybys tedy seděla tuhle se mnou v naší svobodárně, byla by to odměna za kolektivní úsilí. Návštěvy děvčat jsou od 14 do 20 hod. Voština už měl - dámskou visitu -. Viděli jsme ji, když jsme prolézali ubikacemi a sepisovali dobrovolné brigády. Byl to kus, prima soudružka. Dal jsem padesát hodin na akci Mladí republie..

S tím snížením zmetkovitosti to bylo tak: na pět zmontovaných traktorových chladičů jsme zkazili dva. Vonásek zmetky podstrčil Voštinově brigádě a přinesl dva nové chladiče.

Soudruh Palíš, instruktor, to viděl a nepodal hlášení. (Vonásek mu dal nový plynový zapalovač.) Nemyslíš, že to není soudružské? Neměli bychom pohár Za mír vrátit?

Večer se konala schůze mládežnických brigádníků, nositelů pohárů Za mír. Probírali jsme situaci ve Vietnamu. V myšlenkách jsem byl u Tebe. Když se hlasovalo proti kolonialistické okupační politice USA, nezvedl jsem ruku. „Ty jsi, Karle, pro

imperialisty?“ divil se Palíš. Nesmíš se zlobit, ale musel jsem jej informovat, že jsem byl s Tebou, v duchu, v létě u jezu. Kluci se smáli a soudruh Palíš pravil: „tedy jednohlasně proti uesá!“

Produktivitu práce nám podepřel Vonáskův brácha. Za tím účelem jsme jej jmenovali čestným a mimořádným členem brigády. Početní stav brigády nám tím pádem nestoupnul. Místo 120 normohodin /chladič to kleslo na 118 normohodin /chladič. Chápeš? Vonáskův brácha nám pích v rámci družby školy a dělníků.

Právě přišel soudruh Palíš a chválil: „Jdeš příkladem! I ve volném čase sepisuješ závazky a brigády!“ A zhasl světlo. (Kdyby byl viděl, že píšu milostný dopis!) Dopisuji po tmě. Kdybys ležela vedle mne na palandě...

Líbá Tě a zůstává se soudružským pozdravem Tvůj Karlík.

**

Karle, soudruhu! Věděla jsem, že jsi praštěnej, ale ne, že tak velkéj vůl. Už nepiš! Marie

XXXIV. REPRESENTAČNÍ PLES OBLASTNÍHO VÝBORU ČESKOSLOVENSKÉ NÁRODNÍ RADY AMERICKÉ V CHICAGU

XXXIV. reprezentační ples Oblastního výboru Československé národní rady americké se letošního roku koná v sobotu 26. ledna v předním chicagském hotelu The Ritz - Carlton. Většinou z vás jsme poslali pozvání poštou. Mnohé adresy však nemáme, jelikož nežijeme již v krajanských sousedstvích, ale roztroušeně v různých předměstích. Cestou krajanského tisku zveme tedy k návštěvě našeho reprezentačního plesu celou naši krajanskou veřejnost.

Naše letošní debutantky: Marlene Berka z Park Ridge, Kym Kadubec z Addison, Laura Kotlar z La Grange, Janet Taibl z Westchestru, Jenifer Semerad z Inverness a Blanche Vedral z Cicera se svými tanečnicí Romanem Berkou, Davidem Desonem, Williamem Ruska, Raymondem Hilvertem, Petrem Skachem a Johnem Skachem zatančí po svém uvedení do společnosti polonézu, kterou již v sále Sokola Stickney nacvičují. Společnosti je svým přívětivým způsobem představí naši Mistrer a Mistress of ceremonies manželé Dennis Sadílek s chotí Mary Ann. Úspěšná taneční skupina Klub Domov / Beseda za vedení Jana Uhlíře a Zdenky Židlické se rovněž pitně připravuje na své vystoupení v programu večera.

Předsdkyně plesu Vlasta Vrázová s grafikem Milanem Košarem připravuje cennou upomínkovou plesovou knížku, kterou každý návštěvník obdrží. Význačná Bill Scott Orchestra, dobře známá a oblíbená ve společenských kruzích v chicagské oblasti, bude zpříjemňovat večer pečlivě vybranou taneční hudbou.

Cena lístku včetně večere je \$45. Lístky musí být zaplacený přede dnem plesu. O rezervaci stolů /stoly jsou pro 10 osob/ volejte kancelář ČSNRA /2137 So. Lombard Ave., Room 202; ☎ 656-1117/, která v úředních hodinách /9:00 A.M. - 2:00 P.M./ podá další podrobné informace.

Coctaily v 6:00 P.M./cash bar/, večere v 7:00 P.M.

Všichni se již těšíme na tuto mimořádnou společenskou událost naší zdejší krajanské větve, na níž si hrdě připomínáme naše národní tradice, které po generace se snažíme v USA uchovávat.

Radostnou atmosféru večera vždy vytváří pohled na půvab mládí debutantek a jejich průvodců; stejně jako předvedení národních tanců taneční skupinou Klub Domov / Beseda, reprezentující naši zdejší mladou národní generaci.

Zveme vás srdečně, abyste tento šťastný reprezentační večer naší zdejší národní větve přišli prožít s námi.

Za oblastní výbor ČSNRA

V. Vrázová s plesovým výborem

Čs. národní rada americká Oblastní výbor Chicago

srdečně zve na

XXXIV. REPRESENTAČNÍ PLES

pořádaný v sobotu večer
26. ledna 1985

v plesové síni hotelu

THE RITZ-CARLTON
CHICAGO

160 East Pearson Street

PŘEDSTAVENÍ DEBUTANTEK 1984

Taneční vystoupení Besedy a klubu „Domov“

Hraje známý orchestr Bill Sott

VEČERNÍ ÚBOR

Koktejly v 6 hod. večer (bar za hotově)

Večere v 7 hod.

Vstupné včetně večere \$45.00

Prodej vstupenek a rezervace stolů v úřadovně ČSNRA

☎ 656-1117 - Úřední hodiny 9.00 A.M. - 2.00 P.M.

Jan Pícek

LÁSKA SE NEKONÁ

z knihy Pořouchlé povídky

Milovaná Marie, soudružko! Chtěl bych Ti referovat o práci naší brigády - Prapor růžového října -. Zamáklí jsme si do večera, abychom zpevnili normu. A musím Ti sdělit: získali jsme první místo, před brigádou Václava Voštiny a putovní pohár Za mír.

Produktivitu práce jsme měli na 125 %, úspory na materiálu 5 % a zmetkovitost snížili o 30 %. Kdyby byl Tonda Vonásků neukrad mosazné ozubené kolo a celý karburátor Solex, mohli jsme tyto ukazatele ještě zpevnit!

Píšu v naší svobodárně, na převrácené bedně. Byl bych rád, kdybys seděla vedle mne, tady na palandě. Jsi hrdá, že Tvůj Karlík získal pohár a zpevnil normu?

Pohár je stříbrný, čtvrt metru vysoký. Jméno naší brigády je vyryto zlatými písmeny. Vonásek říkal, že prý pohár neležel ani vedle stříbra. Raději by byl

DOBA NAROZENÍ PÁNĚ

6. ledna

ZJEVENÍ PÁNĚ

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, dnešního dne jsi zjevil — svého jednorozrozeného Syna pohanům, — kterým svítila na cestu hvězda. — My už tě poznáváme světlem víry a prosíme, — doved' nás až k blaženému patření — na krásu tvé velebnosti. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Oucha svatého žije a králuje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY PROROKA IZAIÁŠE (Iz 60, 1-6)

Vstaň, rozsviť se. Jeruzaléme, neboť vzešlo tvé světlo a Hospodinova velebnost září nad tebou! Hle, tma zahaluje zemi a temnota národy, nad tebou však září Hospodin, jeho velebnost se zjevuje nad tebou. Národy budou kráčet ve tvém světle a králové ve tvé vycházející záři. Rozhlédni se kolem a podívej se: tito všichni se shromáždili, přišli k tobě. Zdaleka přicházejí tvoji synové, na zádech přinášejí tvoje dcery. Spatříš to a zazáříš, radostí se zachvěje a rozšíří tvé srdce, neboť zaleje tě bohatství moře, přinesou ti statky národů. Záplava velbloudů tě přikryje, dromedáři z Madianu a Efy, přijdou všichni ze Sábý, přinesou zlato, kadidlo, rozhlásí Hospodinovu slávu.

2. ČTENÍ Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA EFESANŮM (Ef 3, 2-3a, 5-6)

Bratři! Slyšeli jste, že mi z Boží milosti bylo svěřeno poslání pro vás. Ve zjevení mi totiž bylo oznámeno tajemství.

V dřívějších dobách to lidé tak nevěděli, ale nyní to bylo odhaleno jeho svatým apoštolům a kazatelům mluvícím pod vlivem vnuknutí z osvětlení Ducha, že totiž také pohaní mají stejná dědičná práva, že jsou údy téhož těla a že stejně i jim platí ona zaslíbení; dostává se jim toho skrze Ježíše Krista, když uvěří kázání evangelia.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE MATOUŠE (Mt 2, 1-12)

Když se narodil Ježíš v Judském Betlémě za dnů krále Heroda, hle, mudrci od východu se objevili v Jeruzalémě a ptali se: "Kde je ten právě narozený král Židů? Neboť jsme viděli jeho hvězdu na východě a přišli jsme se mu poklonit."

Když to uslyšel král Herodes, znepokojil se a s ním celý Jeruzalém; i svolal všechny velekněze a zákoníky lidu a vyptával se jich, kde se má Mesiáš narodit.

Oni mu odpověděli: "V Judském Betlémě; neboť tak je psáno u proroka:

'A ty Betlémě v zemi judské, nikterak nejsi nejmenší mezi knížaty judskými, neboť z tebe vyjde vévoda, který bude pastýřem mého lidu, Izraele.'"

Tehdy Herodes tajně povolal mudrce a podrobně se jich vyptal na čas, kdy se hvězda ukázala. Potom je poslal do Betléma a řekl: "Jděte a pátrejte důkladně po tom dítěti; a jakmile je naleznete, oznamte mi, abych i já přišel a poklonil se mu." Oni krále vyslechli a dali se na cestu.

A hle, hvězda, kterou viděli na východě, šla před nimi, až se zastavila nad místem, kde bylo dítě. Když spatřili hvězdu, zaradovali se velikou radostí. Vešli do domu a uviděli dítě s Marií, jeho matkou; i padli na zem, klaněli se mu a obětovali mu přinesené dary — zlato, kadidlo a myrhu.

Potom, na pokyn ve snu, aby se nevraceli k Herodovi, jinudy odcestovali do své vlasti.

P. Tomáš Špidlík: Boží a lidské myšlení

Byli jsme s řeckým pravoslavným profesorem teologie u sv. Petra v Římě. Pod kopulí je nápis: „Ty jsi Petr a na té skále postavím svou církev.“ /Mt 16,16/ Nápis je latinsky a řecky. Řečtina teologa upoutala, pak se zamračil a zabručel: „Podívejte se, dali si to i do kostela!“ O této otázce ve prospěch římského papeže se totiž často diskutuje na ekumenických shromážděních. „Snad se do kostela smí dát nápis z evangelia.“ podotkl někdo ze skupiny. Řek dodal jízlivě: „Mohli by sem dát i to další: „Odejdi ode mne Satane!“ /Mt 16,23/. Všichni ztichli, bylo to trapné a Řek se omluvil.

Je skutečně souvislost mezi oběma texty, které obvykle nespojujeme? První se týká primátu Petrova. Bylo to v Cesareji Filipově, v pustině, kde se nikdo z poutníků nezvedne, aby fotografoval, když jim průvodce řekne, že tu slíbil Kristus Petrovi prvenství. Ježíš měl zřejmě sklon k tomu, aby se velké dějinné události děly nenápadně a na všedních místech.

V několika větvích jsou to hlavní dogmata Nového zákona. Je tu vyznání Petrovo. Když se apoštolé přesvědčili, že Ježíš je Mesiáš a Syn živého Boha /Mt 16,16/. Kristus vysvětluje věroučný původ tohoto přesvědčení. Přirozeně to není možné, není to „objev těla a krve“, je to zjevení Boží prostému rybaři. Toto zjevení

nedostal — jak ujišťuje Ježíš Petra — jen pro sebe. Je to poslání do konce věků pro celou církev, zbudovanou na apoštolech. Bůh jim světuje poznání hlásat víru v Ježíše Božího syna a dosvědčovat ji po celém světě. Tím zaujímá Petr a jeho nástupci klíčové postavení v dějinách spásy lidstva. Po slavné Matoušově perikopě začíná něco nového: „Od té chvíle jim začal vysvětlovat, že je potřeba, aby šel do Jeruzaléma, aby tam trpěl, aby ho starší, zákoníci a kněží vydali na smrt“ /v.21/. Zase vystupuje do popředí Petr a výbušně protestuje: „To se nikdy nestane!“ Ale Ježíš se obrátil a řekl Petrovi: „Odstup ode mne Satane /Pokušiteli/ ...Tvé myšlení není Boží, ale lidské!“ /v.23/.

Při spojení obou míst evangelia se neubráníme dojmu, že je tu protiklad. Na jedné straně zaručuje Petrovi stálost Božího osvětlení, nato mu ostře vytkne, že nemyslí, jak si Bůh přeje, že má myšlení lidské, světské a to v takové míře, že není učitelem víry, ale pokušitelem. Nedivme se, že teologové neradi spojují tyto dvě scény dohromady.

Je tu však aspoň časová souvislost, jak ji evangelium výslovně zdůrazňuje. Obojí souvisí úzce v životě Kristově, tak v historii Církve. Ježíš se zjevil jako Boží Syn. Spasitel. Musel říci jakým způsobem spasí církev a svět: křížem a utrpením. Prozetelnostně se tu projevila přirozená reakce lidí — pochopitelně negativní... K tomuto problému kříže dodává sv. Pavel, že je toto zjevení pro

pohany bláznovstvím, pro židy pohoršením /1Kor 1,23/. Jak je možné, aby Boží Syn, vládce světa, nemohl uniknout machinacím vlastních lidí? Je to nelogické, pro židy dokonce pohoršující. Což je Bůh tak slabý a nemohoucí, že neohraní své věrné? Tím by padala celá nauka Starého zákona, žalmy by se staly živými sliby.

To je důvod Petrovy reakce i reakce jiných lidí. Kristus to důkladně vysvětluje, ale jen poznamenává: „Tvé myšlení není myšlení Boží, ale myšlení lidské.“ To, že se projevilo u Petra hned po slavném vyznání víry dokazuje, že je to pokušení, kterému bude církev vystavena neustále. Pravdu nám zjevuje přímo Bůh, ale my jsme nakloněni vysvětlit si ji po svém, podle svých sklonů. Dáváme — podle podobnosti evangelia — nové víno do starých měchů a z těch pak vyteče /Mt 9,17/. Zjevení Boží, které dostáváme, se pak stává příležitostí k pokušení a k pádu.

Poslouchal jsem jednou mluvčího na schůzce tzv. pokrokových duchovních. Ten ovšem neskryl kritikou Církve v minulosti: odvodila ze svého poslání do celého světa falešnou nauku o světské nadvládě nad ostatními; kněží dostali od Krista privilegované místo u oltáře, domáhali se privilegií i mimo kostel atd. Když jsem se pak zeptal, jaký má zaujmout postoj církev dnes, byl přednesen dalekosáhlý sociální program, plný textů Nového zákona. Ale prakticky se o všem dalo říci: lidské závěry z Božího slova. Kdo mi zaručí, že jsou správné a že v nich není pokušení a klam?

Tak se může stát, že progresivní obžalují tradiční, staří mladé, učení neučené atd. Všem pak se může dát štít evangelia, zjevení Kristovy pravdy. Je toto nebezpečí opravdu tak aktuální? O tom není pochyby.

V křesťanském duchovním slovníku dostalo zvláštní výraz. Askéti mu říkali „vlastní vůle“ nebo „vlastní myšlení“. Kdo ty výrazy dnes čte, má o nich obvyčejně špatný dojem. Myslí si, že se v klášterech zakazoval jakýkoli samostatný úsudek a jakákoli osobní iniciativa.

Ale to je zásadní neporozumění smyslu. „Vlastní vůle“, „vlastní myšlení“ jsou staré mnišské výrazy, které pranýřují to nebezpečí, o kterém jsme se zmínili: přetočit, převrátit smysl evangelních textů tak, aby nám sloužily jako argument pro to, co chceme my sami.

Askéti doporučují, abychom se stále modlili, aby nás od tohoto pokušení Bůh ochránil.

Our 100th Year

SECOND FEDERAL SAVINGS

Member of
Federal Home Loan Bank System

Road 12 & Grand Ave.
FOX LAKE, ILL. 60020
☎ 587-6311

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

SAVING IS CONVENIENT HERE!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind.

For your convenience:
— a Save-by-Mail plan,
— easy-to-serve-you office facilities,
— fast service,
— free parking.
Come in.

Satisfying friendly service

CORNER
26TH & PULASKI
CHICAGO, ILLINOIS 60623
PHONE: 277-8500

7345 W. 25TH ST.
N. RIVERSIDE, IL. 60546
PHONE: 442-5700

INSURED SAVINGS
— up to \$100,000.00 —
by Federal Savings and Loan Insurance Corp.

Noworui Memorial Chapels

2658 SOUTH CENTRAL PARK AVENUE, CHICAGO, ILL. 60623
TELEFON: 762-2233

Vzpomínání politického vězně z komunistických koncentráků na silu, kterou vězni nacházeli v Seifertových versích.

Někdy trvá značně dlouho, než se nádocha nenávisti k člověku naplní po okraj, který už neudrží poslední kapku. Mezi tím však může dojít k tomu, že nenáviděný, zásluhou svých kvalit, se stane osobností, kterou ani totální režim, zakrývající podstatu své existence - teror - maskou lidskosti, nemá odvahu svoji nenávist korunovat diskreditováním nenáviděného. Tím méně fyzickou likvidací, či „jen“ uvězněním. Dokonce se může stát, že takový režim je nucen, jako

je tomu v šachové hře, udělat něco, k čemu je donucen protivníkem - národem: ozdobit hlavu nenáviděného aureolou titulu „Národní umělec“.

Přesně to je případ básníka Jaroslava Seiferta, který po vyloučení z KSČ v roce 1929 pro nekázeň, do ní již nikdy nevstoupil, protože rozpoznal přetvářku jejího programu. (Na rozdíl od Neumanna, Majerové a Olbrachta). Seifertovo členství v ní se zakládalo stejně na jemu vrozeném smyslu pro sociální spravedlnost. Ten mu byl vlastní, i když nebyl tím nevhodnějším klíčem k otvírání dveří do všech společenských kruhů. Vždy však byl, spolu s jeho upřímným vlastenectvím, tím pravým k otvírání srdcí českého národa. Jeho básně neležely dlouho ve skladech nakladatelství, ani na pultech knihkupectví. Právě naopak, protože poválečný režim v Československu nepřidělil dostatečné množství papíru na vydávání jeho básní, ty se dostaly do rukou jen těm, kteří prostáli mnohdy přes noc - dlouhé hodiny ve frontě. Stalo se i to, že to byla právě režimní kritika, která zapříčinila druhou vlnu fronty před knihkupectvím. Ta však již neměla vůbec žádnou naději být mezi šťastnými, na koho se dostalo. To byl v roce 1950 osud „Písně o Viktorce“ po kritice v komunistické Tvorbě. Pozdější ministr školství, tehdy ještě jakýsi Ladislav Stoll, se uvedl v celostátní známosti recenzí zmíněné básně. Jeho recenze, při kvalitě komunistického soudnictví, tak, jak byla napsána, bez přidání jediného slova, by státnímu prokurátorovi stačila být obžalobou s požadavkem dvacetiletého žaláře pro básníka, kdyby se nejednalo o režim - sice nenáviděného, ale národem milovaného Jaroslava Seiferta. On si totiž v době, kdy údajně „celý“ národ šel nadšeně vstříc

komunistické budoucnosti a veřejné knihovny byly přeplněny romány typu „Jak se kalila ocel“, v době, kdy rozhlas často posluchače sovětskými častuškami a veřejná prostranství byla zaplavena rudými prapory, dovolil ukončit báseň zmínkou o staré paní, která „Vlastně už čeká na poslední, vlastně už na nic nečeká.“

Ty fronty na knížky jeho básní byly však již tehdy - a ne až rok 1968 - plebiscitem, na který vláda reagovala jen utužením režimu.

Mlčí-li k nespravedlnostem básník, pak lže“, říká Seifert. Proto ani on sám nemlčel. Na II. sjezdu Svazu československých spisovatelů v dubnu 1956 výzvou „uvažujme o spisovatelích uvězněných, myslíme na jejich lidský osud ...“ - burejuje svědomí těch, kteří - ač v jádru stejného názoru - nenašli odvahu veřejně se distancovat od politiky teroru, praktikované nezakrytě od února 1948. Ten má namysli, když se ptá: „Kde jste byli, inženýři lidských duší, když zavírali vaše druhy?“ „Budovali jsme socialismus, Mistře“, odpověděl s provokativní drzostí Pavel Kohout, který Seiferta dnes označuje za „skutečný hlas lidu“, a který dnes se všemi těmi Liehmy, Pelikány, Mlynáři, Kyncly, Hochmany a ostatními „statečně“ kritizuje sovětskou okupaci Československa. V podstatě jen tu, protože s ní se dostali na výsluní zapřísněnější vrtichovosti.

Na onom památném II. sjezdu to byl Jaroslav Seifert, kdo jako první poukázal i na zacházení se starými knihovnamí, kdy nenahraditelné unikáty byly ničeny brigádami barbarů, aby se uprázdnilo místo pro jejich „kulturu“. I Vítěslav Nezval přidal svůj hlas k volání po nápravě a odčinění křivd. Po návratu domů se však za to, že na sjezdu podlehl emocím om-

luliv nikoliv dělnické třídě, ale bolševickým mocipánům, kteří jejím jménem terorizují národ. Jaroslav Seifert však osobně intervenoval u prezidenta Zápotockého a docílil snížení trestu básníka Jana Zahradníčka z 13 na 9 let. Vzal též na sebe iniciativu vyžadující předsednictví rehabilitační komise Svazu a pracoval tak ve prospěch i těch, s nimiž nutně nesdílel stejnou filosofickou platformu, ale s kterými stál v jedné řadě morálně. Spisovatel Václav Prokšpek po návratu z vězení označil Seifertovo vystoupení na II. sjezdu - kde žádal okamžité propuštění uvězněných spisovatelů - za velký zážitek. Musí to být pro každého velkým zážitkem ještě dnes, když si uvědomí, v jaké době se to stalo.

Jaroslav Seifert vždy a celou vahou své osobnosti stál na straně práva a utlačovaných. Nebylo tedy překvapením, že mezi signatáři „Charty 77“ jsme četli Mistrovo jméno. Překvapením by byl opak. Projevil to například i tím, že své verše o Praze, dříve než byly vydány knižně, umožnil číst vězňům jáchymovských koncentračních táborů. Je-li milován národem, je tím více milován tou částí národa, které bylo a je souzeno poznat podstatu komunistického režimu tam, kde se cítí nejsilnějším: ve věznicích a v koncentracích. Seifertovy verše tam propašované byly zakázaným ovocem „stromu naděje“, které pomáhalo nepodlehnout psychologickému nátlaku a posilovalo víru, že opravdoví velikáni ducha nejsou na straně vězňů. Již tam, kde risiko je největší, se verše tajně přepisovaly, aby více očí mohlo nasýtit

mysl, toužící uniknout brutálnímu prostředí. Již tam bylo to, co později bylo nazváno Samizdatem. Některé práce tam byly obohaceny i uměleckými ilustracemi. Když později Národní umělec Jaroslav Seifert dvě, na táboře „Rovnost“ ručně opisované „Písně o Viktorce“ vlastoručně podpisoval, byl potěšen a označil je za nejhezčí „vydání“, které viděl.

Dne 11. října minulého roku švédská komise udělením Nobelovy ceny Národnímu umělci Jaroslavu Seifertovi, jako druhému Čechoslovákovi, tentokrát za literaturu, hodnotila i to, že jeho poesie „dává osvobozující představu nepřemožitelného ducha a mnohostranosti člověka“. Snaží-li se někdo smířovat umělecký aspekt při posuzování Mistrova díla švédskou komisí združňováním záporného postoje komunistického režimu k jeho osobě, vyzvedá tím ve skutečnosti Seifertovu lidskou velikost. Je ostatně jediné správné, bude-li i nadále předpokladem k obdržení Nobelovy ceny - býti rovným Člověkem, kterým Jaroslav Seifert je, i když by dnes asi ne vše ze svých básní znovu napsal, či jen spolupodepsal.

Chicagská universita, oddělení slovanských jazyků a literatur, pořádá 20. ledna 1985 oslavu, na které budou předneseny některé Seifertovy básně, a o významu a práci vyznamenaného promluví anglicky prof. František Svejkský a dr. Josef Škvorecký. Program bude obohacen výstavkou Mistrových prací, pro kterou pořadatelé získali i exemplář zmíněné ručně psané „Písně o Viktorce“.

Schůze

Klubu Domov z NSCK

se koná v pondělí 14. ledna 1985 v 7:30 P.M. v místnosti Mid America Federal Savings - 5900 západ, Čermákova tř. v Cicero. Na programu:

Duchovní promluva

Otec Vojtěcha

Náš únorový

Mumraj

Těšíme se s našimi členy a přáteli na shledanou v novém roce. Buďte tak hodní a víte-li o někom, kdo by měl zájem o práci naší zdejší křesťanské národní větve - řekněte mu o Klubu Domov a přived'te jej mezi nás.

Přejeme všem našim členům, přátelům a příznivcům milostiplný a požehnaný rok 1985.

Otec Vojtěch Vít, O.S.B.
duchovní rádec

Pavla Kůrková
mstopředsedkyně

Františka Uhlířová
tajemnice

Ludvík Pospíchal
pokladník

† Úmrtní oznámení

Všem, kdo jej znali oznamuji smutnou zprávu, že mi zcela náhle zemřel v Californii o vánocích můj milovaný bratr, pan

Gustav R. FRIES

Narodil se před 66 lety v Československu dne 4. listopadu 1918. Zemřel na Štědrý den 24. prosince 1984 v 9 hodin ráno, a tak už slavil „půlnoční“ Narození Páně v Jeho přímé blízkosti.

Měl pohřeb zehem v Redwood City ve státě California a při smutečním obřadu byl jeho popel svěcen vlnám Tichého oceánu.

V sobotu 5. ledna bude za spásu jeho duše obětována naše česká mše sv. v 6:15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské.

Děkuji všem kdo si na něho v modlitbě anebo alespoň tichou vzpomínkou vzpomenu se mnou.

VLASTA KINKALOVÁ, sestra.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO, DEPARTMENT OF SLAVIC LANGUAGES AND LITERATURES A ČESKOSLOVENSKÁ NÁRODNÍ RADA AMERICKÁ

ZVOU VÁS

k účasti na oslavě udělení Nobelovy ceny za literaturu 1984
JAROSLAVU SEIFERTOVI.

Projevy v anglickém jazyce:

Prof. František Svejkský, University of Chicago: Jaroslav Seifert - Poet (Jaroslav Seifert - Básník)

Prof. Josef Škvorecký, University of Toronto: Seifert from up close (Seifert zblízka)

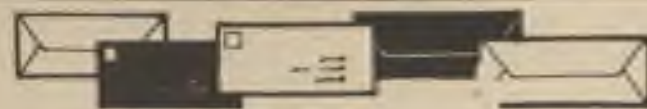
Ukázky ze Seifertova díla přednese v českém originále pani Vladimíra Williamsová a v anglickém překladu prof. Kenneth J. Northcott, Univeristy of Chicago.

Oslava se pořádá

V NEDĚLI 20. LEDNA 1985 ve 4:00 HOD. ODPOL.
v The David and Alfred Smart Gallery
of the University of Chicago
5550 So. Greenwood Ave., Chicago.

Vstup volný. Po programu následuje občerstvení.

DOPISY našich čtenářů

Redwood City - California

Vážená redakce H.N.,
přestože vím, jak pozdě před svátky vám píši, přece si myslím, že i po Novém roce budete moci použít informaci o unikátním koncertu, který jsme letos měli již po šesté. Stal se tradicí a to je dobře. Lidé vědí, že lze využít času i jinak, než je pranýřováno dnes a denně na všech stránkách.

Nuže, byl to opět hold majestátu Božímu, toto neobvyklé provedení Händlova „Mesiáše“. Je to podnik hudební konservatoře v San Francisku a třítisícové publikum je sborem. Představte si takový sbor, o tom se jistě ani samotnému skladateli nezdálo. Dirigent Louis Magor vedl celý večer v nevídané pohodě. Hned úvodem vytvořil srdečný vztah mezi podiem a hledištěm. Hovořit o večeru „post festum“ je tuze málo. Každý by se měl podívat, jak vypadá nadšení mladých, svatý zápal k pomíjeným hodnotám. V jejich

hlasech umí zaznít oslavený tón. Ano, byla to oslava mohutná, tyčící se proti takovým úzkoprsým protestům nad jesličkami, jež musí být odstraněny z veřejných míst, aby „nepobuřovaly“ cit jedince a „nenarušovaly“ občanská práva a svobodu jiných obyvatel. Na žádný způsob nelze popřít, že vánoce jsou Kristus, Mesiáš a Kristus že jsou vánoce.

Večer v Davies Hall to dokazuje nejlépe. Jakoby jím nějak polooficiálně bylo zahájeno duchovní vyznání vánoc. Aspoň má to tak připadá. Už proto že účastníci byli mladí, staří, prostřední, ti tlustější vedle hubených; a pak zas malí vedle velkých, dvojice milenců, snad snoubenců soudě podle vzájemných pohledů, když na sobě cítili zvidavé oko kamery; manželé v nejlepších letech i dávno pensionovaní; černí tu byli, a jejich zaujetí pro rytmus si zvláště přišlo na své; skupiny nadšenců v barevných košilích jejich sborů; pokročilí

sboristé vedle začátečníků-amaterů v tom, „nejjobnaženějším“ provedení, jak bylo vidět zřetelně jejich tápání v partituře, než se „chytili“; každý ale zpíval, usebrán, soustředěn a šťastný. To nadšení jakoby smazalo potupné lidské třídění a všichni jen jedno byli. Nádherný večer!

Představoval jsem si jinou ideu, jež by přivedla tolik rozdílných lidí na tentýž konec provazu, aby do jednoho táhli stejným směrem a silou nevídanou. Tam, kam velí jejich srdce a oni odpovídají v unisonu tomu mírnému povelu. Celý zástup dobrovolně poslušný tomu hlasu, řekněte, není to jedinečné? Nešlo by to i jinde? Šlo, jsem si jist, že ano, jen tu myšlenku objevit. Jak snadné, že? Každý tam žil hrdoostí, že i on přispěl k završení překrásného večera, zasažen podivuhodnou zář, jež vycházela z jeho očí. Jak odlišná opravdovost v mladých, než nudné bloudění ulicemi a hýření vlastním zdravím, čímž je podkopávána celá společnost. - Jediné tak čisté a krásné podujetí však ukazuje slávu člověka, vítězícího nad mraky a hlubinami světa.

Skladba skončila, sál vybuchl nadšením, ano, to byl skutečný výbuch radosti, pocitu čisté radosti, že ti lidé vůbec přišli, přispěli ke slávě celku, že to dokázali a že to bylo dobré. Naslouchali jsme výkřikům úlevy, neb všichni viděli v úspěchu i své vítězství; - radosté veselí nebralo konce. Však co to? Přestože dirigent se solisty opustil podium, orchestr usedá hlediště, či sbor stále stojí a tleská dál jako o závod. To nebylo jen vnitřní uspokojení nad splněným úkolem, nebo nadšené ovace baroknímu skladateli, jehož dílu se dostává většího a většího uznání po každém provedení; to už vyvěřela zcela neklamně přítomnost oslavovaného v lidech: jemu byla připsána hudba, k němu se vrací skrze účinkující. Jako všechno pravé umění. A tu se již vrací solisté s dirigentem. Přidává se. Opakují „Aleluja“. Sláva této části oratoria není tlumočitelna na žádný způsob. Neboť je to přirozená převaha Ducha, vstoupivšího do každého účastníka, jež dominuje nade vším v síni a nade všemi. Služebníci oslavy o tomto večeru jakoby se aspoň na chvíli vrátili s velepísní v srdci ke zdroji vši ušlechtilosti a dobra.

Když předavek skončil, propuklo nové a ještě větší nadšení.

Orchestr tleskal s dirigentem rozjásaným divákům zpěvákům a oni opětovali prožívané sympatie s nevídanou srdečností těm na podiu. Myslí, že by se tak projevila lidská srdce vždycky, když se ocitnou na půdě posvěcené a nadané vzácnými výsadami shůry. Jen jim dát příležitost! - Chci tím říci, že Duch vánoc v San Francisku se ujal vlády pro období několika dnů jako loni a několik let dříve. Možná, že podnítí brzo stavbu koncertní síně ještě větší, neboť pouhé tři tisíce míst budou záhy málo. Co ještě lepšího si do příštího roku přát?

Ještě jednou Vám, Otče Vojtěchu a Vaším obětavým spolupracovníkům v novinách přeji hojnost bohatých milostí těchto svátků, jakož i darů zjevných. Buďte hodné zdrav a při síle, abyste spolehlivě „dirigoval“ svého služebníka Mesiáše - „Hlas Národa“ - s jistotou dál. A navíc srdečné pozdravy všem.

Pax!

Váš J.H.

ikli jako umělci, spisovatelé, publicisté, právníci, bohoslovci, podnikatelé, veřejní pracovníci a také i jako úspěšní sportovci a reprezentanti v zahraničí.

Druhý svazek *Poslední pocty* obdržíte v nejkrajší době, v prvních měsících r. 1985. Kniha bude expedována všem, kteří mají I. svazek. Kdo si přeje autorský podpis, necht' si laskavě napíše.

Děkuji Vám za milé dopisy a ocenění památníku, které mi došly poštou ve velkém počtu a byly mi povzbuzením do sepisování 2. svazku.

Přátelsky zdravím
Jozka Pejškara

Pavel Pecháček:

NAPLNIT SVŮJ ŽIVOT

/Promluva z mezikonfesijní vánoční bohoslužby amerických Čechů a Slováků v luteránském kostele na washingtonském předměstí v Bethesda v Marylandu; 23. prosince 1984/

Dobře si vzpomínám, že když jsem byl malý, byly od sebe jednotlivé vánoce vzdáleny vzděky strašně daleko. Člověk se na ně těšil jako na pohádku, jako na něco kouzelného, jako na večer se stromčkem, s koledami, s prskavkami, s dárky. Čím je člověk starší, tím si jsou jednotlivé vánoce blíže. Připadá mi, jako by ty minulé vánoce byly večera. Život plyne člověku rychleji a rychleji. A taky ty vánoční svátky nám přeletí rychle jako každý jiný víkend v roce. Proč to tak je? Proč to tak musí být, že člověk má stále méně času, že se ani neohlédne a za čtyřicetkou je padesátka, a za konečně dosaženým úspěchem v podnikání odehod do penze?

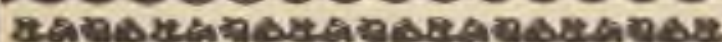
Když jsme byli dětmi, víc věcí pro nás bylo nových, víc jsme vnímali. Rychleji jsme střídali pláč a smích, nějak hlouběji jsme prožívali radost. Dnes si říkáme, že už nás v životě nic nepřekvapí; honíme se za povinnostmi, které nám jednak stanoví společenský pořádek, a jednak si je stanovíme sami. V chaosu, shonu a ve shánění nám utečou i ty letošní vánoce. Na tu hlubokou radost, na to radostné, usebrané, slavnostní zastavení nemáme čas.

Na přelomu padesátých a šedesátých let byl pouhých 5 let papežem staričký Jan XXIII., který otevřel dveře ekumenismu, sblížení a sbratření jednotlivých církví, který říkal přestaňme se mít neradi a

Fallbrook - California
Nakladatelství KONFRONTACE v Curychu připravuje vydání II. dílu knihy Jozky Pejškara **POSLEDNÍ POCTA**. Druhý díl bude asi o 60 stran objemnější, jeho cena bude však stejná. V obsahu budou tyto kapitoly: **Teologie; Pedagogika; Zdravotnictví; Právo; Umění; Samospráva a veřejná činnost; Ekonomie; Tělovýchova a sport. Dále doplňky I. svazku: Armáda - bezpečnost; Diplomacie; Věda. Připojen bude též seznam pramenů a rejstřík k oběma svazkům.**

Druhý svazek „Poslední pocty“, památníku na zemřelé čs. exulanty z let 1948-84 je stejné velikosti, jako první svazek. Kniha je vázaná, graficky upravena K.R. Matějovským ze Ženevy, s úvodem historika dr. Mamateyho, z university v Athens, ve státě Georgia, USA.

Kromě životopisů zemřelých, obsahuje 2. svazek *Poslední pocty* ukázky z tvorby zesnulých exulantů, jejich výbory, myšlenky, články rozmarné, humorné, ale i smutné, vcelku je to poutavé čtení pro každého, kdo se chce poučit, pobavit a seznámit s událostmi historickými a kulturními v životě našich národů v tomto století. V knize najdete podrobnosti o životě lidí statečných, obětavých, o lidech znamenitých, kteří vyn-

**Jako každý rok
VESELE DO NOVÉHO ROKU
a dobré nálady.**

K tomu dopomůže hudba a zpěv.

Rekordy ve velkém výběru a kazety, jakož i 8-Track.
Také pěkná kniha humoru přivede hned do veselejší nálady a potřebujete-li pěkný dárek, najdete u nás hodnotné věci jako nikde jinde: **Chodská keramika (novinky), Moravská, Slovenská. Křišťálové sklo z různých zemí.**

Slovníky, učebnice, zábavné i umělecké knihy v obrovském výběru.

Pro zábavu hrací karty: mariášky, taroky, vykládací karty. Blahopřání k různým příležitostem v různých řečích. **Právě došla nová zásoba sušených hříbků, světlé, výborné chuti: 1 lb. \$26.50, poštou \$29.35 - 1/2 lb. \$13.50, poštou \$16.15 - 1/4 lb. \$6.75, poštou \$8.60.**

Nový druh mlýnků na mák, celokovový, \$27.50, poštou \$30.90

Mnoho jiných kuchařských potřeb a mnohé jiné věci, vše nemožno jmenovat.

Czechoslovak Pastries, \$2.75, poš. \$3.75.
Stručná mluvnice angličtiny, \$4.50, poš. \$5.50.
Píšme správně česky, \$4.50, poštou \$5.50.

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00 poslali o 7c více na státní daň.

Tuzex

Zásilkou a peněžní poukázky vyřizuje rychle, spolehlivě a zaručeně.

F. PANCNER, Inc.

Importér a zástupce Tuzexu, Arnie,
Unicopu a jiných čs. podniků

6514 WEST CERMAK RD., BERWYN, ILL. 60402

Telefon 484-3459

Světě div se!

V Československu není nikdo bez práce. —
 všichni jsou zaměstnaní;
 — i když jsou všichni zaměstnaní, nikdo nic nedělá;
 — i když nikdo nic nedělá, plán se plní přes 100 procent;
 — i když se plán plní přes 100 % nikde nic není;
 — i když nikde nic není, všechno se sežene;
 — i když se všechno sežene, všude se krade;
 — i když se všude krade, nikde nic nechybí;
 — i když nikde nic nechybí, všude čmouchá plno policajtů;
 — i když je všude plno policajtů, mluví se o svobodě;
 — i když se mluví o svobodě, mnoho lidí utíká;
 — i když nás hodně uteklo, počet obyvatel neklesl.

společně usilujeme o společné dobro. Ti, co ho znali, říkali, že měl jeden neobvyklý dar - dobře si pamatoval, dobře cítil, co se mu nelíbilo, když byl mladý, když mladým mozkiem vnímal nejmí a nejrychleji. Proč tedy nebyť aspoň na chvíli, aspoň na tu hlubokou, radostnou, usebranou vánoční chvíli zase tak trochu dětmi? Proč se skutečně nezastavit a neudělat bilanci, nenajít co dělám zbytečně a špatně, čemu věnuji času moc a čemu málo, a co bych raději dělat měl, protože lidský život ubíhá a já v něm mám s každou uplynulou minutou mihnout času. Je dobré si s postupem věku obnovovat životní předsevzetí, obměňovat si svoje osobní pořadí hodnot; dokud je čas. Jednou nám každému zaklepe zubatá, a tahle úžasná příležitost k změně v životě se už nevrátí.

Už jsem tu kdysi vyprávěl anekdotu ze života svatého Karla Boromejského; anekdotu pravdivou. Karel Boromejský jednou hrál biliár. A zeptal se svých spoluhráčů: „Co byste dělali, kdybyste věděli, že za hodinu nastane konec světa?“ Jeden odpověděl, že by se šel honem smířit se svým sokem, druhý poprosit o prominutí souseda, třetí by se modlil. A pak se zeptali svatého Karla Boromejského, co on by dělal, kdyby měl být za chvíli konec světa? A ten odpověděl: „Já bych klidně dohrál ten biliár.“

A tady jsme u jádra věci. Příhoda ze života svatého Karla Boromejského jsem označil druhou stranu mince. Žít tak, abych byl v každé chvíli připraven umřít. V úvodu jsem převážně hovořil o praktických věcech našeho života, o prak-

tické snaze nežít nadarmo. Náš život však má nejen horizontálu, ale i vertikálu. Věříme, že pozemskou smrtí náš život nekončí, ale pokračuje v jiném prostoru a času. Do vínků jsme však při svém narození dostali svobodnou vůli a tak sami rozhodneme o tom, jak to s námi nakonec dopadne. Každý sám za sebe. Tady nám žádná protekce nepomůže.

Máme ovšem každý jednoho velkého protektora, toho nejmocnějšího. A víme, že mu nejsme lhostejní, nikdo z nás, protože tehdy v Betlémě poslal na svět svého vlastního Syna, aby nás vykoupil svou nesmírně bolestivou a krvavou smrtí na kříži. Je v tom úžasná radost, je v tom ta nehlubší výzva k životnímu optimismu. Význam slova „evangelium“ je radostná zvěst, radostná zpráva. S žádným problémem nejsme sami, v žádném trápení nejsme sami. Máme tu nejmocnější posilu, jestliže ji ovšem svou svobodnou vůlí dobrovolně a vědomě neodmítáme. Pán Bůh tu není, aby nás strašil, ale aby nám pomohl; křesťan, který evangelium pochopil, se nekaboní a nemračí, nebojí se každého nezdaru, protože se nemá čeho bát; křesťan se nejspíš pozná podle toho, jak kolem sebe šíří radost, i když má přirozeně i on své slabosti a své kříže.

Ptal se mě kdosi nedávno, jak se lze vůbec dostat do pekla, když je Bůh tak milosrdný. Odpověděl jsem mu asi takhle: Především, peklo nejsou žádné ohýnky, ale je to zjevně trvalý pocit zoufalství, že jsem se vlastní vinou připravil o to nejkrásnější: o trvalý život v radosti, o největší odměnu za všechny své oběti, za všechny bolesti a trápení, které jsem dobrovolně tady na zemi podstoupil za někoho jiného nebo za nějakou dobrou věc. A není na světě člověka, křesťana, jinověrce nebo ateisty, který by netoužil po radosti a po štěstí. A je jasné,

že když každý člověk po štěstí touží, že takové štěstí také existuje; existence žízně dokazuje existenci vody. A není snad horším trestem než všechny ty ohýnky zoufalý pocit, že jsem se o to štěstí dobrovolně a trvale připravil? Troufnu si ovšem říci, že dostat se do tohoto pekla není zase tak lehké. Bůh se dá v životě poznat každému z nás, křesťanu, jinověrci i ateistovi, ať už si kdo označí Boha jakkoli. A záleží jen na mně samotném, jestli jej přijmu, anebo dobrovolně a vědomě odmítnu. On totiž vlastně neexistuje hřích, který by Bůh neodpustil. Bůh není právník nebo hlídač, který si dělá čárky do notýsku; u Boha jde vždy o ducha litery, o ducha Zákona. Vždy jde spíše o stav našeho srdce. A proto také nemohu nikoho zatracovat, protože do cizího srdce nevidím. A neznám okolnosti jeho života, neznám jak na něj kdo působil, nevím kolik darů mu dal Bůh do vínků, aby se on jednou z hospodaření s těmi dary zodpověděl. Každý se budeme jednou zodpovídat sami za sebe, a ne za druhé. Naopak, jak jsme jiné v životě soudili, podle toho budeme pak sami souzeni.

Jak je tedy při všem Božím milosrdenství a při vši Boží lásce vůbec možná existence věčného trestu, jak je vůbec možná existence onoho pekla. Už, jsem říkal, že každý máme svobodnou vůli. A když sami Boží nabídku trvale odmítáme, když jsme trvale zatvrdeli, když v sobě nemáme lítost, chuť ani zájem napravit, čím jsme ublížili, pak je jen logické, že asi zato nemůžeme také nic chtít.

Dočítáme se například jak Ježíš řekl: „Jak těžko vcházejí do Božího království ti, kdo jsou zámožní! Snadněji totiž projde velbloud uchem jehly, než bohatý vejde do Božího království.“ Tato Ježíšova slova samozřejmě nechápeme tak, že kdo má peníze, je předem ztracen. Penězi totiž může udělat mnoho dobrého; může mnoho

pomoci, může mnohé změnit k užítku. Smysl Ježíšových slov o bohatých se však týká těch, kdo svého bohatství zneužívají k tomu, aby se nad jiné vyvyšovali, aby jiným vnucovali svou vlastní vůli, aby jiným panovali. Zkrátka se týká těch, kdo jsou slovy bible „smýšlením svého srdce pyšní“. Vůbec, pýcha a sobectví mají mnoho společného skoro s každým lidským hříchem; tyhle dvě vlastnosti mají místo skoro ve všech našich špatnostech.

V dnešním evangeliu jsme si poslechli to krásné vyprávění o Ježíšově narození v Betlémě; o tom, jak přišel Josef s Marií z příkazu tehdejšího římského císaře Augusta na soupis lidu; jak Marie porodila za nejnuznějších podmínek ve chlévě zájezdního hostince; a jak vše v té chvíli vřeholily slovy chvály: „Sláva na výstehách Bohu a na zemi pokoj lidem dobré vůle; v novějších překladech pak pokoj lidem, v

nichž má Bůh zalíbení.“ Jak tedy dosíci toho pokoje? A jak ho alespoň zčásti dosáhnout dokonce už tady, v našem pozemském životě? Hodně to má co dělat s názvem mé dnešní promluvy: „Naplnit svůj život!“ Začneme tedy tím, že docela prostě - vlastními slovy - o těch letošních vánočních poděkujeme; poděkujeme za zdraví, za zaměstnání, za to, že jsme se tady opět letos sešli; ale poděkujeme i třeba za to, že jsme dokázali překonat těžkou zkoušku, trápení, ba i lidskou tragedii. A pak si prostě najdeme chvíli, o které jsem mluvil na začátku; tu usebranou, slavnostní, radostnou chvíli; a řekněme si v té chvíli upřímně sami sobě, jak to s námi vypadalo v minulosti a co bychom měli dělat pro sebe a pro své bližní líp v budoucnosti. Pán Bůh nám k tomu dej pod stromeček dost křesťanské pokory a odvahy.

Pojed'te s námi do Arizony!

„Weber Travel Agency“ připravila pro Vás velmi zajímavý dvanáctidenní zájezd do teplé a slunné Arizony. Moderní autobus vyjede z Berwynu 25. února 1985 a vrátí se 8. března v odpoledních hodinách. V bohatém zájezdovém programu je prohlídka měst Phoenixu, Scottsdale, Tuscon, Flagstaff a zejména také úchvatného Grand Canyonu, na který Vám zůstanou nezapomenutelné vzpomínky. Rovněž bude prohlídka různých dochovaných

památek na Starý západ a jeho cowbojský život a na život tamních indiánských obyvatel. Z toho vidíte, že program zájezdu je velmi zajímavý a budete s ním jistě spokojeni.

Cena zájezdu je mimořádně výhodná \$529.00 při dlouhodobém hotelovém pokoji. V ceně je zahrnuto prvotřídní ubytování, 11 večerí a prohlídky dle shora uvedeného programu. Zájezd se rychle zaplňuje, a proto neodkládejte se svou přihláškou. O podrobný leták zavolejte, anebo si napište na: „Weber Travel Agency“, 6805 W. Cermak Rd. Berwyn, IL 60402, ☎ 242-1512.

DO ČESKOSLOVENSKA 1985

Hlavní skupinové odlety do Prahy a Bratislavy z Chicaga nebo z New Yorku za nejlevnější ceny.

13. a 30. května, 13., 24. a 27. června, 18. července, 8. srpna a 5. září.

Každý zájezd je na 16, 23 nebo 30 dní pobytu a může být prodloužen až na 90 dní.

Speciálně doprovázený zájezd na Spartakiádu

odlet 24. června s návratem 13. července.

6 dní pobytu v Praze, 12 dní zájezd Československem, vstupenky na Spartakiádu a do Národního divadla.

ARIZONA BUS TOUR: 12ti denní zájezd do slunné Arizony. Odjezd z Berwynu 25. února 1985. Jedinečná cena \$529.00 za osobu při ubytování po dvou, včetně: 11 nocí prvotřídní ubytování, 11 večerí, moderní motorcoach, prohlídka Phoenix, Tuscon, Grand Canyon a jiných zajímavých míst.

ZÁJEZDY na Jamaicu, Bahamas, Arubu a ostatní Karibské ostrovy. Za velmi výhodné ceny.

Napište nebo zavolejte o podrobné informace:

WEBER

TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. ČERMÁK RD., BERWYN, ILLINOIS 60402
 TELEFON: (312) 242-1512 nebo 749-1333

Do New Yorku a okolí

H&S PORK STORE

(předtím B. Hrdina)

PRVOTŘÍDNÍ párky, debrecínky, salámy, klobásy, domácí salámy, paprikovaná slanina, tlačěnka a jiné masové výrobky. - Nezapomeňte ochutnat naše znamenité domácí uzené, jakož i vařené šunky. Chutné jaterničky a jelítka každý den čerstvé. Naše specialita: moravské (cikánské) uzené, výsek čerstvého mladého vepřového, hovězího, telecího, jehněčího a veškeré druhy drůbeže.

MIRO HIC - MAJITEL
35-10 DJTMARS BLVD., ASTORIA, NEW YORK
 (mezi 35. a 36. ulicí) **Telefon AS 8-8468.**

Teherán. — Iránské bombardéry napadly 25. prosince v Perském zálivu indickou cisternovou loď Kanchenjunga s nákladem saudského oleje a španělskou cisternovou loď Aragon, směřující do saudského přístavu Ras Tanura pro náklad ropy pro Španělsko. Podle iránského zvyku tyto útoky na lodě vezoucí neiránský olej, anebo jedoucí do neiránských přístavů, jsou odvetou za irácké útoky na lodě, vezoucí iránský olej.

● ● ●
Bangkok. — Dne 25. prosince asi 1.500 vietnamských vojáků zahájilo ofensivu proti čtyřem táborům kambodžských guerilů, bojujícím proti vietnamské přítomnosti v Kambodži; tyto tábory leží při thajské hranici. Guerilové z těchto táborů nemohou účinně vzdorovat vietnamské armádě, ozbrojené tanky a dělostřelctvem. Proto hned v prvních dvou dnech této ofensivy se Vietnamci zmocnili tábora Rithisen; tamních 61 tisíc civilistů uprchlo přes hranici do Thajska, kde se usadilo v Red Hill, asi dvě a půl míle od hranic. Skupiny kambodžských partyzánů, podporovaných Rudou Čínou se snaží za noci podnikat útoky na vietnamské vojáky, kteří v tomto táboře zůstali. Vietnamští vojáci nyní čini nápor na druhý tábor opozičních sil, Ampil, ležící o 20 mil severněji; tamních 5.000 tisíc partyzánů se jim pokouší vzdorovat. Podél celé 450 mil dlouhé hranice mezi Kambodží a Thajskem bylo zbudováno celkem 20 táborů protivietnamské

oposice, která se dělí na tři směry: 1) na nekomunistickou „frontu národního osvobození“ (tato má osm táborů, k nim patří také oba tábory, z daleka ze všech nejdůležitější, na které vietnamská armáda právě podnikla útoky); 2) na malou nekomunistickou skupinu přívrženců bývalého vládcе Kambodže Prince Sihanouka (tato skupina tam má dva tábory); a 3) na zuřivě komunistické „rudé Khméry“, kteří před příchodem vietnamské armády podřídili Kambodžu své hrůzovládě, za které zahynuly na 3 miliony Kambodžanů z celkového počtu osmi milionů; ti mají při thajské hranici 10 táborů. Všechny těchto 20 táborů protivietnamské oposice je zásobováno potravinami z Thajska. Vietnamská armáda vpadla do Kambodže v roce 1979, svrhla vládu rudých Khmérů a nastolila svou vlastní - samozřejmě komunistickou - vládu; od té doby proti vietnamským vojákům v Kambodži bojují tři svrchu zmíněné směry. Tím pro obyvatele Kambodže po skončení hrůzovlády rudých Khmérů nastalo nové utrpení občanské války, která tam stále trvá. Vietnamští vojáci podnikli nyní útok na tábory oposice při thajské hranici, aby využili vhodného počasí; zanedlouho tam nastane deštivá doba monsunů, za které je nemožná přeprava těžkých zbraní. Tak kambodžský lid krutě trpí touto špinavou válkou, kterou tam vedou komunisté.

● ● ●
New Delhi. — V Indii zvítězila při volbách strana Kongresu, to

LETEM

SVĚTEM

je strana zatímního ministerského předsedy Rajiva Gandhiho, která obdržela více než 50 procent všech hlasů a 80 procent míst v parlamentě. Gandhi pak slíbil, že bude usilovat o rychlé vyřešení problému státu Punjab a o skončení sektářského násilí, které vedlo k zavraždění jeho matky Indiry Gandhiové 31. října 1984.

● ● ●
Chicago. — Není pochyb o tom, že město Chicago ekonomicky upadá. Tradiční průmyslová odvětví, stroje, ocelářství, textil, auta, telefonní součástky, kabely, elektrické lokomotivy atd., která dříve tvořila základnu jeho bohatství, omezují svou činnost a zavírají své dnes již nevýnosné podniky. Statisíce pracovních míst v celé chicagské oblasti tím už bylo ztraceno, federální vláda ztratila biliony dolarů na daních a podniky nových průmyslových odvětví (elektroniky, počítačů, TV, video, stereo atd.) jsou budovány spíše ve slunných státech amerického jihu a západu. Nová pracovní místa jsou vzácná. Jeden specialista v ekonomii řekl, že v oboru ekonomie Chicago „jen zvolna kráčí, zatímco zbytek země běží“. V letech 1960-1982 počet nových pracovních míst vzrostl v New Yorku o 40 %, v Clevelandě o 21 %, v Chicagu o 24 %, ve Filadelfii o 30 %, v Los Angeles o 63 %, v Minneapolis o 90 %, v Dalasu o 147 %, v Atlantě o 172 % a v Houstonu o 246 %. Znalci uznávají jednohlasně, že tato situace se

sama sebou nezlepší. V dřívějších letech už řada studií upozornila na tento stav věci, avšak nikdo tomu dosud nevěnoval větší pozornost. Nyní 325 předních podnikatelů, finančníků, uniových a vládních osobností i universitních profesorů uveřejnilo zprávu „Jobs for Metropolitan Chicago“, ve které podávají v hlavních rysech svůj návrh na ekonomickou obrodu Chicaga, která by podle jejich tvrzení měla být provedena v příštích dvaceti letech. Jinak prý pro Chicago není záchrana možná. V této studii autoři uvádějí pět hlavních cest pro zlepšení ekonomické situace v Chicagu a pro vytvoření nových pracovních míst: 1) Mělo by se využít v Chicagu existujících možností finančních služeb, dopravy, komunikací a zdravotní péče pro vybudování obrovského zdravotnického komplexu, do kterého by byly začleněny existující lékařské školy, nemocnice a zdravotní ústavy v celé chicagské oblasti. Budováním tohoto komplexu by byly absorbovány mnohé neobdobné síly, které by bylo nutno předem vyškolit v různých potřebných oborech. 2) Bude nutno požádat o větší federální výpomoc v podobě objednávek federální vlády a počítačové techniky v Chicagu. V letech 1976-1982 stát Illinois zaplatil federální vládě na daních o 55,5 bilionu dolarů více než od ní obdržel zpět v rámci federálních objednávek a výdajů. U žádného jiného amerického státu nebyl

tento poměr mezi daněmi a výhodami horší než u státu Illinois. 3) Malé podniky poskytují největší část pracovních míst. Bude tedy třeba pomoci různých subvencí, pomáhat v Chicagu malým podnikům, aby prosperovaly a podporovat zakládání nových malých podniků. University se budou musit zříci svého tradičního nezájmu o místní ekonomii a naopak věnovat svou pozornost tomuto programu. Místní ekonomický rozvoj pak zajistí pracovní místa pro graduanty chicagských universit. 4) Bude nutno povzbudit podnikání snížením výrobních nákladů a koordinací všech projektů pro ekonomický rozmach celého města. Bylo by například potřeba změnit strukturu daní z nemovitosti v Cook County a snížit místní vysoké pojistné i pojistky na podporu v nezaměstnanosti. 5) Bude nutno silně povzbudit tržní ruch v Chicagu a otevřít nový zvláštní úřad, kde zaměstnavatelé by ihned mohli obdržet všechny informace, které potřebují.

● ● ●
New Haven, Conn. — V oddělení vzácných knih a rukopisů university Yale bylo objeveno 33 dosud nevydaných skladeb slavného hudebního skladatele Johann Sebastian Bacha. Tiskárna university Yale chce v blízké budoucnosti vydat tiskem tyto vzácné rukopisy. Německý hudební skladatel Johann Sebastian Bach žil na konci 17. a v první polovině 18. století.

● ● ●
Moskva. — Sovětské autority prý poslaly do exilu do Stalinova rodiště Gori v sovětské Georgii Svetlanu Alliluyevu a její 13 letou dceru Olgu, narozenou v Americe, protože Olga odmítla zřeknout se svého křesťanského náboženství a vstoupit do komunistické mládeže. Její matka o ní řekla, že prý je „stoprocentní Američankou“. Olga tedy asi nebude v Sovětském svazu šťastná. Také se rozšířila zpráva, že v Anglii Svetlana neřekla své dceři, že se vrací do Sovětského svazu natrvalo; pouze řekla, že chce „navštívit“ své děti. Tím Svetlana svou dceru přelstila.

● ● ●
Betlém. — Izraelský ministerský předseda Shimon Perez nečekaně navštívil na Štědrý den Betlém a učinil výzvu i k Arabům, aby ve svaté zemi spolu žili v míru a svornosti. Vláda Izraele prý zůstává pevná ve svém úmyslu umožnit všem obyvatelům svaté země, jejichž

Ondrus & Son

Zhotovujeme přikrývky (deky) i polštáře z přineseného peří; hotové povlaky na deky ve všech velikostech. Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic; soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen; sklad hotových prošíváných dek a polštářů z husího prachového peří a dacronu. Velký výběr bed-spreads a draperií těžké barvy.

Navštivte nás!

Rádi poradíme a odborně obsloužíme — česky či anglicky.

Máme 45-letou zkušenost — a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

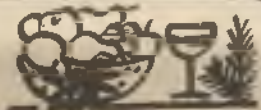

6533 WEST CERMAK RD., BERWYN ILL. 60402

GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pancnera

*Dobré jídlo, dobré pití,
základ všeho živobytí!*

Abyste se mohli sami znovu přesvědčit o pravdivosti tohoto našeho starého přísloví, na Silvestra a Nový rok - Vám naženkujeme Staročeský plný pollitr piva s „čepičkou“ pěny za 25 centů ke každému jídlu, na předložení tohoto inserátu v naší restauraci.

“OLYMPIC”

6139 západní Čermákova tř.
Cicero, Ill.

Bohatý výběr specialit české, moravské a slovenské kuchyně odborně připravených z prvotřídních potravin za lidové ceny.

OBĚDY OD \$3.60 a VEČEŘE OD \$4.00
jak během týdne tak v neděli.

Otevřeno denně od 11:00 hod. dopol. do 8:00 hod. večer

V úterý zavřeno

☎652-0101

cesta je cestou míru, a jichž víra vede k lásce k člověku, žít ve svaté zemi ve svobodě a plné bezpečnosti. Starosta Betléma umírněný Palestinec Elias Freij, vyslovil přání, aby Izraelité a Arabové žili v míru jako dobří sousedé. Pro arabské Palestince však žádal zřízení vlastního státu a vyzval izraelské vládec, aby měli odvahu a moudrost jednat s jordánským králem Husseinem o budoucnosti arabských území, zabraných Izraelem. - Strana práce Shimona Pereze by prý chtěla vrátit Arabům 60 procent Předjordánie výměnou za mír; strana Likud však odmítá vrácení jakéhokoliv zabraného území Arabům. Palestinci ovšem žádají vrácení veškerého území zabraného Izraelem.

● ● ●
Jeruzalem. — US státní tajemník George Shultz oznámil 25. prosince izraelské vládě, že obdrží požadovanou ekonomickou výpomoc od Spojených států pouze pod podmínkou, že zavede přísnou politiku šetření a nebude váhat snížit životní úroveň izraelského lidu; jinak mu ani výpomoc Spojených států nepomůže vyjít z jeho chronických ekonomických svízeli. V Izraeli inflace nyní dosahuje roční výše 800 procent a platební bilance Izraele s cizinou měla v roce 1984 schodek 5 bilionů dolarů. Izrael dostane v tomto roce 1985 od USA výpomoc ve výši 2,6 bilionu dolarů a přesto ještě žádá její zvýšení o 800 milionů dolarů; na rok 1986

chee žádat o rekordní výpomoc ve výši 4,1 bilionu dolarů; toto vše má být poskytnuto Izraeli jako dar. Ministr ekonomické koordinace Izraele Gad Yaacobi však odpověděl na Shultzovo varování, že prý Izrael nepotřebuje, aby mu Spojené státy dávaly mravní kázání, a že odpovědnost za osud židovského lidu leží pouze v rukou židovského lidu.

● ● ●
Vatikán. — Na svátek Narození Páně papež Jan Pavel II. popřál světu veselé vánoce ve 47 jazycích a opětoval prohlášení, že katolická církev je solidární s chudými, trpícími a hladovějícími. Projevil sympatie církve vůči uprchlíkům, nezaměstnaným, uneseným a vůči obětem násilí. Výslovně připomněl velký hlad, kterým trpí Habeš, Mozambik a jiné části Afriky.

● ● ●
Addis Abeba. — Matka Terezie z Kalkuty je neúnavná. O vánocích přiletěla na desetidenní návštěvu suchem a hladem postižené Habeše. Chee shlédnout tamní rozdělovny potravin i tábory, ve kterých žijí lidé vyhnaní ze svých domovů hladem, suchem a válkou. Celkem 26 řeholnic z jejího řádu už vypomáhá v tamních rozdělovnách potravin.

● ● ●
Washington. — Dne 26. prosince, v předvečer 5. výročí sovětského vpádu do Afghanistánu, prezident Reagan varoval

Sovětský svaz, že jeho násilná a krvavá okupace Afghanistánu zůstává, vážnou překážkou pro zlepšení vzájemných vztahů mezi oběma velmocemi. Vynesl statečnost afghánského lidu a ujistil jej, že jeho vláda mu bude nadále pomáhat v jeho vznešeném boji proti okupačním silám. Dnes mají Sověti v Afghanistánu 120 tisíc vojáků; podle odhadů US státního departmentu tam sovětská armáda utrpěla ztráty 10 tisíc zabitých a 30 tisíc zraněných vojáků. Podle odhadů už téměř 5 milionů Afghánců - (z celkového počtu 17 milionů) - uprchlo do sousedních zemí Pakistánu či Iránu. Sověti ve snaze zničit zázemí afghánských bojovníků za svobodu, systematicky srovnávají se zemi na různých místech afghánské vesnice, zabíjejí domácí zvířata a ničí úrodu na polích; podle nepotvrzených zpráv přitom zahynulo až dva miliony afghánských občanů včetně starců, žen a dětí, a asi půl milionu Afgháncům hrozí smrt hladem. Sověti také znehodnocují farmářskou půdu a ničí zavodňovací kanály. Přitom se však rezistence afghánských bojovníků za svobodu vůbec nesnižuje, nýbrž naopak se ještě zvyšuje, a tito bojovníci prakticky stále kontrolují velkou většinu afghánského venkova. Komunisté a sovětská armáda mají v moci pouze města s okolím. Spojené státy věnovaly v prvních čtyřech letech občanské války v Afghanistánu na pomoc af-

ghánským obráncům svobody na 400 milionů dolarů; z toho prý však jen malá část, asi 50 milionů dolarů, opravdu dospěla ke svému určení; zbytek byl různým způsobem zpronevěřen. V tomto finančním roce US vláda jim chce poskytnout výpomoc ve výši 250 milionů dolarů. Přes

citelné ztráty afghánským bojovníkům za svobodu nechybějí lidské síly ani odvaha; chybějí jim pouze účinné zbraně, aby mohli bojovat proti sovětským tankům, letadlům a válečným helikoptérům, avšak Západ jim je stále neposílá a proto bojují jen se zastaralými zbraněmi.

PŘIPRAVILI JSME PRO VÁS TYTO ZÁJEZDY:

11. února 85: Jamaica - 14 dní OCHO RIOS

6. května 85: Stará Čína - 19-ti denní zájezd pro velký zájem opakujeme po třetí.

25. června 85: Doprovázený zájezd do Československa na Spartakiádu.

26. června 85: Další zájezd do Československa na Spartakiádu.

Rádi vám poskytneme další informace.

Přihlaste se laskavě včas.

Vyřídíme návštěvu vašich příbuzných a přátel z Československa do USA a rovněž TUZEX.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.
6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402
Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

Serving your family's financial needs for over 60 years

MID AMERICA FEDERAL SAVINGS

CICERO: 5900 W. Cermak Road, Phone 863-6700
4800 W. Cermak Road, Phone 656-1770
RIVERSIDE: 40 E. Burlington St., Phone 442-9700
LA GRANGE PARK: 1921 E. 31st St., Phone 579-1400
WESTERN SPRINGS: 40 W. 47th St., Phone 246-8990
CLARENDON HILLS: 55th & Holmes, Phone 325-7300
NAPERVILLE: 1001 S. Washington St., Phone 420-1001
9 E. Ogden Ave., Phone 420-8000
WHEATON: 250 E. Roosevelt Road, Phone 653-4800
ST. CHARLES: 2600 E. Main St., Phone 377-2100

Assets over
\$650,000,000

"You're never more than 5 miles from a Mid America Federal Savings office in the Western Suburbs."

Pěkné posezení najdete v přátelivém prostředí restaurace

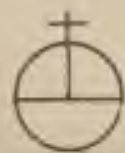
CAFÉ EUROPE

u Mirka a Stelly Umlaufových

5710 West Cermak Road v Cicero

RODINNÉ OSLAVY — PARTY — PODLE DOHODY
ČESKO-AMERICKÁ KUCHYŇ
DENNĚ ČERSTVÁ JÍDLA — BAR

TELEFON: 656-3555

KŘESŤANÉ A CÍRKEV VE SVĚTĚ

Svatý Otec založil 118. novou katol. diecézi vých. obřadu v Indii. Biskupem této diecéze Gorakpur - bude oddělena od diecéze latins. obřadu Varanasi (dř. Benares) jmenoval indického řeholníka Dominika Kokkata (1938). ★ Sv. Otec navštívil středisko Locolaru Mario poli u Rocca de Papa. Předvedli mu svou hudbu a písně. ★ Kard. B. Giantini přel. Kongr. pro biskupy, se jako vyslanec sv. Otece zúčastnil 10.8. oslav 150. let od příchodu katol. misionářů na Tahiti. Poprvé sloužil mši sv. kněz kongregace Nejsv. Srdece Páně a P. Marie 10.8. 1834. ★ Americký kněz Robert William z Detroitu dostal zákaz konat kněžské služby, protože se zúčastnil jako oficiální delegát schůze demokratické strany. ★ Od 20.-25.8. hovořili účastníci 5 mezin. kongresu pro kanonické právo, organizovaného Mezinárodním

sdrúžením pro studium církevního práva, na univerzitě sv. Pavla v Ottawě/Kanada o dějinných, církevních a právních problémech nového círk. zákoníku. ★ Na sjezdu zástupců katol. laiků střed. Ameriky v Costa Rice, byli mj. v závěrečném dokumentu varování věřící před tzv. „lidovou církví“, která buduje samostatný učitelský úřad, nezávislý na katol. církvi a která ve skutečnosti „stojí ve službách marxistických „strategů“. Dokument nabádá k boji proti nábož. sektám, jež nabádají věřící k odporu a pěstují spiritualitu, která odcizuje člověka sobě samému, Bohu a víře. ★ Kirche in Not vydala s Dilem dětských misí šestou africkou bibli pro děti - Kirundi - v 204.000 exempl. Dostane ji 7 diecézí Burundi a burundští uprchlíci v Tanzánii. V Burundi žije 600.000 katol. dětí. ★ Katol. vysílačka ve Španělsku COPE si školfi žur-

nalisty pro rozhlas a televizi. Chee rozvinout vlastní rozhlas a vybudovat síť zahraničních korespondentů, později pak založit soukromou televizi. ★ Fernando Cardenal, jezuita a min. výchovy v komunistické Nicaragui uveřejnil prohlášení, že přijal úřad, aniž se proti tomu postavila sv. Stolice, biskupové či představení. Ve skutečnosti Církevní zákoník výslovně zakazuje kněžím politické funkce, postavil se proti tomu episkopát a několik dní před uveřejněním této lži pověřil generál jesuitů provinciála v zemi, aby - nevdědali se Cardenal úřadu, z toho vyvodil důsledky - i nejbolestnější. Nyní se tak stalo; byl vyloučen z řádu. - Minulý týden 25 řádových sestřiček v USA, které veřejně psaly a demonstrovaly pro potraty, dostaly na vybranou přímo od sv. Otece. Bud' své nekatolické stanovisko veřejně odvolat, anebo odejít do civilu.

SPORT

KOPANÁ VE SVĚTĚ

Evropská kvalifikace pro MS 1986 v Mexiku

1. skupina: Řecko - Belgie 0:0, Albánie - Belgie 2:0!!!

1. POLSKO	2	5:3	3
2. ALBÁNIE	3	5:5	3
3. BELGIE	3	3:3	3
4. ŘECKO	2	1:3	1

2. skupina - dosud sehráno:

Malta - NSR 2:3, Portugalsko - Švédsko 1:3, Československo - Malta 4:0, NSR - Švédsko 2:0, Portugalsko - Československo 2:1, Švédsko - Portugalsko 0:1, Švédsko - Malta 4:0.

1. NSR	2	5:2	4
2. PORTUGALSKO	3	4:4	4
3. ŠVÉDSKO	4	5:2	4
4. ČESKOSLOVENSKO	2	5:2	2
5. MALTA	3	2:11	0

Československu zbývá sehrát v roce 1985: Malta - Československo (21.4.), Československo - NSR (30.4.), Švédsko - Československo (5.6.), Československo - Portugalsko (25.9.), Československo - Švédsko (16.10.), NSR - Československo (17.11.).

3. skupina:

1. ANGLIE	2	13:0	4
2. SEV. IRSKO	3	5:4	4
3. FINSKO	4	4:8	4
4. RUMUNSKO	1	2:3	0
5. TURECKO	2	1:10	0

4. skupina:

1. FRANCIE	3	7:0	6
2. BULHARSKO	3	4:1	3
3. JUGOSLAVIE	2	3:2	3
4. NDR	3	7:5	2
5. LUCEMBURSKO	3	0:13	0

5. skupina: Kypr - Holandsko

1. MADARSKO	3	7:3	6
2. RAKOUSKO	3	4:4	4
3. HOLANDSKO	3	2:3	2
4. KYPR	3	2:5	0

6. skupina:

1. DÁNSKO	3	4:1	4
2. ŠVÝCARSKO	2	2:0	4
3. NORSKO	4	2:3	3
4. IRSKO	3	1:4	2
5. SSSR	2	1:2	1

7. skupina:

1. SKOTSKO	2	6:1	4
2. ŠPANĚLSKO	2	4:3	2
3. 4. WALES	3	2:5	2
3. 4. ISLAND	3	2:5	2

Kvalifikační boje pokračují až v únoru a končí v listopadu 1985.

Prátelské zápasy: Saudská Arábie - Čína 2:0, Kypr - Lucembursko 1:0, Egypt - Norsko 0:1, Izrael - Lucembursko 2:0, Turecko - Lucembursko 1:0.

★

Ve švýcarském Curychu se losovalo čtvrtfinále evropských pohárů. První zápasy se hrají 6. března a odvety 20. března.

PMEZ: Austria Vídeň - FC Liverpool, Girondins Bordeaux - Dněpr Dněpropetrovsk, IFK

Göteborg - Panathinaikos Atény, Juventus Turin - Sparta Praha. Spartané mají velmi těžkého soupeře. Juventus je 21 násobný mistr Itálie, 7 krát vyhrál Italský pohár, vítěz PVP 1984, Pohár - UEFA 1977, a Veletržního poháru 1965 a 1971. Jedině mu schází trofej Poháru mistrů (PMEZ) a ten by chtěl dobyt právě letos, vždyt' v jejich dresu nastupují čtyři hráči „mistrů světa“: nejlepší hráč MS 1982 Rossi, Tardelli, Cabrini, Scirea, pak nejlepší hráč Evropy 1983 Francouz Platini a Polák Boniek.

PVP: Everton Liverpool - Fortuna Sittard, Bayern Mnichov - AS Řím, Rapid Vídeň - Dynamo Drážďany, FC Larissa - Dynamo Moskva.

Pohár UEFA: Inter Milán - I. FC Köln, Tottenham Hotspur - Real Madrid, Manchester United - Videoton Székesfehérvár, Železničar Sarajevo - Dynamo Minsk. ★★★

Anketa týdeníku Stadion vyhlásila již po dvacáté nejlepšího fotbalistu Československa za rok 1984. Stal se jím 29 letý Jan Berger, záložník Sparty Praha a čs. reprezentace. Začínal v TJ Břevnov (Praha VI.), který v té době trénoval Tomáš Pospíchal. Poté přestoupil do Plzně kam ho dostal právě trenér Pospíchal, když vedl plzeňské mužstvo. Vojákoval v Dukle Praha, po vojně si vybral Spartu, když o něho měla zájem Slavia a Bohemians, kde byl již trenérem Pospíchal.

Celkové pořadí:

1. Jan BERGER (Sparta)	
2. Zdeněk PROKEŠ (Bohemians)	281
3. Peter ZELENSKÝ (Bohemians)	248
4. Jozef CHOVANEC (Sparta)	246
5. Luděk MIKLOŠKO (Ostrava)	245
6. Ivo KNOFLÍČEK (Slavia)	223
7. Karel JAROLÍM (Slavia)	221
8. Petr JANEČKA (Bohemians)	217
9. Jan FIALA (Dukla)	209
10. Ladislav VÍZEK (Dukla)	155
11. Stanislav GRIGA (Sparta)	143

Dosavadní vítězové dvaceti ročníků:

1965 - Ján Popluhár (Slovan Bratislava), 1966 - Josef Masopust (Dukla Praha), 1967 - Ján Geleta (Dukla Praha), 1968 - Ivo Viktor (Dukla Praha), 1969 - Ladislav Kuna (Spartak Trnava), 1970 a 1971 - Karol Dobiáš (Trnava), 1972 a 1973 - Ivo Viktor (Dukla), 1974 - Ján Pivarník (Slovan Bratislava), 1975 a 1976 - Ivo Viktor (Dukla), 1977 - Karel Kroupa (Zbrojovka Brno), 1978 a 1979 - Zdeněk Nehoda (Dukla Praha), 1980 - Antonín Panenka (Bohemians Praha), 1981 - Ján Kozák (Dukla Praha), 1982 - Jan Fiala (Dukla Praha), 1983 - Ladislav Vízek (Dukla Praha), 1984 - Jan Berger (Sparta Praha).

Anketa čtenářů Stadionu o nejpobulárnějšího fotbalistu uplynulých 20 let.

Zvítězil Ivo Viktor (Dukla Praha) 6,923 bodů před Josefem Masopustem (Dukla Praha) 4,307 bodů, Antonínem Panenkou (Bohemians Praha) 2,584, Karolem Dobiášem (Trnava a Bohemians) 1,198, Zdeněkem Nehodou (Dukla Praha) 707, Andrejem Kvašňákem (Sparta Praha) 164, Janem Bergrem (Sparta Praha) 157, Jozefem Adamcem (Trnava) 133, Přemyslem Bičovským (Teplice a Bohemians) 112, Vladislavem Vízkem (Dukla Praha) 93, a Jánem Popluhárem (Slovan Bratislava) 87.

HOKEJ VE SVĚTĚ

Prátelské zápasy: Československo B - Finsko B - 8:5 a 5:2, Finsko - Švédsko 6:1, Polsko - TJ Vítkovice 5:3, Československo do 20 let - Saint Paul Vulcans (juniorový tým z USA) 8:2, Československo do 18 let - St. Paul Vulcans 2:6 a 5:5, Československo do 16 let - Polsko do 17 let 12:1 a 10:2, Československo do 17 let - Švýcarsko do 18 let 7:1 a 17:1, Polsko - Itálie 4:1 a 4:4, Internationálové: Poldi Kladno - Československo 6:7.

18. ročník ceny Izvestijí v Moskvě:

Československo - Švédsko 3:1, branky: Klíma 2., Lukáč. SSSR - NSR 6:0, Švédsko - NSR 2:1, SSSR - Finsko 8:1, Finsko - Československo 6:4, branky: Liba 2, Richter, Rusnak. Československo - NSR 10:3, branky: Lála a Lukáč po 2, Svozil, Klíma, Liba, Rosol, Caldř, Pasek. SSSR - Švédsko 10:0, Švédsko - Finsko 5:3, SSSR - Československo 5:0, Finsko - NSR 6:3.

Konečná tabulka:

1. SSSR	29:1	8
2. Československo	17:15	4
3. Finsko	16:20	4
4. Švédsko	8:17	4
5. NSR	7:24	0

Československo reprezentovali - brankáři:

Králík (Zlín), Šindel (Jihlava), obránci: Svoboda, Benák (oba Jihlava), Božík, Bakoš, Slanina (všichni Košice), Kadlec (Vítkovice), Stavjaňa (Zlín), Bokroš (Trenčín), útočníci: V. Lukáč, Vodila, Liba (všichni Košice), Lála, Caldř (oba České Budějovice), Svozil (Vítkovice), Rosol, Klíma (oba Jihlava), Rusnak, Pasek (oba Bratislava), Hrdina, Richter (oba Sparta Praha). **Trenéři:** Bukač a Neveselý.

Mistrovství světa hráčů do 20 let ve Finsku

1. kolo: Československo - USA 9:1, branky: Lubina 3 (Pardubice), Pivoňka 2, Mareš (oba Jihlava), Ševčík (Trenčín), Kron (Brno), Flašar (Vítkovice). Kanada - Švédsko 8:2, SSSR - Polsko 10:6, Finsko - NSR 9:0.

2. kolo: Československo - Švédsko 4:3, branky: Pivoňka 2, Mareš, J. Kučera (Plzeň). Kanada - Polsko 12:1, Finsko - USA 7:4, SSSR - NSR 12:1.

3. kolo: Československo - Polsko 6:2, branky: Pivoňka 2, Kron 2, Mareš, Kadlec (Kladno). Kanada - NSR 6:0, SSSR - USA 4:2, Finsko - Švédsko 5:3.

Tabulka po 3. kole:

1.-2. SSSR	26:3	6
1.-2. KANADA	26:3	6
3. FINSKO	21:7	6
4. ČESKOSLOVENSKO	19:6	6

Navštívili jste již naši restauraci

"KORUNA"
"CROWN RESTAURANT"

5735 W. Cermak Rd.
CICERO, IL.

Jestli jste u nás dosud nebyli, srdečně Vás k nám zveme, abyste okusili a pochutnali si na naší kontinentální domácí kuchyni v tradici našich maminek z Čech, Moravy, Slezska či Slovenska.

Přijďte k obědu nebo na večeři do naší útulné jídelny a přesvědčte se sami!

Denně otevřeno od 11 hod. do 8 hod. večer. V pondělí zavřeno. ☎ (312) 652-3555

Vaši hostitelé: **Máňa Vlková & Mike KAZIL,**

MINARIK'S BAKERY

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES WE SPECIALIZE IN PARTY AND WEDDING CAKES

- Všechny pekařské a cukrářské výrobky
- Evropské speciality
- "Special Homemade" cukroví
- Velmi chutné máslové housky a štrůdi

5832 W. Cermak Rd, Cicero, Ill. 60650
OLympic 2-2854

Elektrikářské práce:

Potřebujete opravit nebo nové elektrické vedení v domě, basementu, v garáži? Přidělat zásuvky, nové světlo či zavést zvláštní vedení k elektr. sušičce (dryer) a air conditionu?

Poctivá a rychlá práce. Volejte česky nebo anglicky: 852-2230

5.ŠVÉDSKO	8:17 0
6.USA	7:20 0
7.POLSKO	3:28 0
8.NSR	1:27 0

VE ZKRATCE Z OSTATNÍCH SPORTŮ

Odvětné finále PMEZ v Judu: JC Rüsselsheim – VŠ Praha 4:0, první zápas 5:1. Západoněmečtí judisté obhájili titul Poháru mistrů.

Kvalifikace pro MS 1986 v košíkové
Čs. basketbalisté zatím schráli dva zápasy. V Anglii těsně prohráli 68:69 a doma porazili Švýcarsko 101:83.

Konečné pořadí formule 1. po vyhlášení v Paříži: Niki Lauda (Rakousko – McLaren Porsche) - 72 bodu, 2. Alain Prost (Francie - McLaren Porsche) - 70,5 bodu, 3. De Angelis (Itálie - Lotus Renault) - 31,5, 4. Alboreto (Itálie - Ferrari) a Piquet (Brazílie - Brabham BMW) - po 29, 6. Arnoux (Francie - Ferrari) - 26,5.

POK.

ZE SVAZU SVOBODNÝCH ČS. SPORTOVCO V ZAHRAŇICÍCH

Bohumil Hába - Vratislav Kuška

Bohouše známe jako dobrého boxera a zkušeného kameramana již z Barrandova. V Kanadě začal dělat v televizi dokumenty a reklamní filmy s V. Valentou z Edmontonu pro National Film Board „BUSH PILOT“ první film Jana Trísky v Kanadě. Velký úspěch měl „Mararishi“. Stal se partnerem v obchodě Vratislava Kušky, který odešel z domova po okupaci r. 1968 a usadil se v Kingstonu, kde začal obchod s knihami „Academic Club Book“. Nyní k tomu společně přidali „Film and Video Production“. V posledních měsících navázali styky s dalšími mladými čs. režiséry - Bernardem a Šafaříkem, kteří dnes žijí ve Švýcarsku (jejich film „Pší dostihy“ právě běží v Kanadě, v Americe a Evropě se známým hercem Landovským).

Oba podnikaví exulanti Hába a Kuška jsou rozhodnutí začnout s výrobou Video kaset - které si každý snadno strčí do přístroje zapojeného na domácí TV obrazovku, na níž si pak lze vše promítnout. Oba jsou odborníci na slovo vzatí, solidní, ale potřebují investici. Kdo by měl vážný zájem podílet se na jejich podnikání, ať se infor-

muje na adrese: Academic Book Club, P.O.Box 399, Cape Vincent, New York 13618, a v Kanadě: Princess-Ontario Streets, Kingston, Ontario, Canada K7L 1A1.

Přejeme Vám Bohouši s Vratislavem mnoho zdaru a úspěchů!

zp

Náš sportovní zpravodaj Petr Horák hlásí:

Švédsko - USA v Davidu Cupu 4:1

„Naděje Spojených států na vítězství v Davisově poháru takřka shořela.“ Takový a podobné titulky jsme mohli spatřit na sportovních stránkách amerických novin už po prvních dvouhrách finálového střetnutí tenistů Švédska se Spojenými státy v Davis Cupu v Göteborgu. Oba úvodní zápasy patřily jednoznačně Švédům. Mats Wilander rozdrtil Jimmyho Connorse 6:1, 6:3, 6:3 a Henrik Sundström porazil Johna McEnroa 13:11, 6:4, 6:3. Jimmy Connors si navíc vysloužil trest ve formě ztráty bodu od britského rozhodčího, Alana Millse, i odsouzení hlediště, za poznámky, které rozhodně na tenisový dvorec nepatří. Nic není platné Connorsovo tvrzení, že hrubě poznámky vyslovoval na svou vlastní adresu. A neomluvitelné je i jeho gesto vůči rozhodčímu Millsovi po zápase, když mu odmítl podat ruku. Connors si utkání prohrál sám: byl o třídu slabší než Wilander. Jediný bod nakonec vybojoval USA McEnroe vítězstvím nad Wilanderem. Spojené státy vyhrály Davisův pohár už 28 krát. Švédsko si v minulosti vybojovalo slavnou „salátovou mísu“ jen jednou finálovým vítězstvím nad Československem v roce 1975. Ve finále mezinárodního tenisového turnaje žen v Tokiu porazila Bulharka Manuela Malejevová Západní Němku Claudii Kohdeovou-Kilschovou 3:6, 6:4, 6:4. V semifinále vyřadila Malejevová československou reprezentantku Helenu Sukovou, 6:3, 6:4. Malejevová po vítězném utkání se Sukovou řekla

novinářům, že vítězství nad přemožitelkou Martiny Navrátilové ji těší; podle jejich vlastních slov se to však zdaleka nerovná vítězství nad Navrátilovou, protože podle Malejevové je jasně nejlepší hráčkou světa Martina. Ve finále čtyřhry vyhrála v Tokiu československo-

západoněmecká dvojice Suková - Kilschová nad Australankou Smyliovou a Francouzskou Tavierovou 6:4, 6:1.

Bílou stopou

V Lake Placid uspořádali svůj čtvrtý závod Světového poháru v letošní sezoně skokani na lyžích. Na 70 metrovém můstku opět zvítězil Rakušan Andreas Felder před Finem Puikonenem a Norem Bergerudem. Z československých skokanů skončil Pavel Polc na šestém a Jiří Parma na sedmém místě. V celkové klasifikaci je v čele Felder před Puikonenem, Parma je zatím pátý. V družstvech vede celkově Rakousko před Finskem a Československem. V Planici zvítězil ve Světovém poháru sdruženářů Nor Andersen před Západním Němcem Schwarzem a svým krajanem Boegsethem. Do třetice se podíváme na lyžování do Davosu: závod Světového poháru ve slalomu tam vyhrál Jugoslávce Križaj před Wenzelem z Lichtenštejnska a Popangelovem z Bulharska. Na Švéda Stenmarka zbylo až čtvrté místo.

„Československo 1984“ život proti totalitě

Tématem letošního setkání v severobavorském Frankenu, které ve dnech 1.-4. listopadu uspořádala katolická laická organizace Opus bonum, bylo: „Československo 1984 - život proti totalitě.“ Čestnými hosty symposia byli biskup pro českou katolickou duchovní správu v zahraničí dr. Jaroslav Škarvada a delegát pro katolickou duchovní službu v Západním Německu msgr. Karel Fořt, kteří pozdravili více než sto účastníků z osmi západoevropských zemí.

Tématika symposia byla rozdělena do čtyř částí:

Ve filozofickém panelu vystoupili: prof. dr. Václav Bělohradský (Janov) s úvahou o eseji Václava Havla „Politika a svědomí“; o pozitivním přínosu české, zejména neoficiální kultury současného evropskému myšlení hovořili dr. Zdeněk Vašíček (Bochum) a Jan Vladislav (Paříž); o recepci Patočkova díla v současném Československu referoval Jiří Němec (Vídeň).

V oddíle věnovaném politickým otázkám byla přečtena esej dřívějšího mluvčího Charty 77 dr. Radima Palouše (Praha) nazvaná „Česká zkušenost“; doc. dr. Jiří Sláma (Mnichov) referoval o perspektivách čs. hospodářství a možnostech systémového vývoje, a Zbyněk Benýšek (Vídeň) hovořil o vztazích

generace narozené kolem roku 1948 k politickému dění v ČSSR.

V části věnované kultuře referovali prof. dr. Antonín Měšťan (Freiburg) o oficiální kulturní politice v ČSSR, Agnesa Kalinová (Mnichov) o slovenské kultuře, a byla přečtena úvaha Václava Havla (Praha) „Šest poznámek o kultuře.“

V panelu věnovaném církevněpolitickým a náboženským otázkám byly přečteny příspěvky dr. Josefa Zvěřiny (Praha) „Angažovanost křesťanů v socialistickém světě“, anonymního autora z ČSSR „O víře, náboženství, mladých a o jiných věcech“, Alexander Tomský (Londýn) hovořil na téma „Církev proti totalitarismu“, a P. Petr Kolář SJ (Vatikán) referoval o církevní politice Prahy a politice Vatikánu vůči ČSSR.

Pontifikální mši svatou věnovanou sv. Cyrilu a Metodějovi sloužili biskup Jaroslav Škarvada spolu s opatem Anastázem Opaskem OSB za spoluúčasti několika dalších kněží.

V rámci semináře se konal kulturní večer - pásmo z poesie laureáta letošní Nobelovy ceny za literaturu Jaroslava Seiferta, který připravili Jarmila Tvrzníková a Martin Štěpánek.

Na závěr symposia byla uspořádána pódiová diskuse s nově přichozími do exilu, kterou moderoval Pavel Tigrid (Paříž).

/(ob)Nový Život/

IMPORTER

VALAŠSKÉ PAPUČE

detailní osobní
poslání

Velikosti 6—12

Nízké ceny!

MACH

3720 W. 26TH STREET
CHICAGO, ILL. 60623

STANLEY STAWSKI DISTRIBUTING CO.

**Importers & distributors of fine
quality beers, wines, liquors**

Známé oblíbené pivo "Gösser" z Rakouska. — Žádejte v obchodech a restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE
Chicago, Ill. 60622 • Tel: 278-1818

**K·H
Auto
Repair**

**NOVÁ KRAJANSKÁ AUTODÍLNA
V BERWYNU, ILL.**

6619 - 21 W. Čermákova tř.
(hned vedle berwynské pošty)
její majitelé

**STEVE KUBOVIČ
a
JANO HULÍN**

vám nabízejí své odborné služby:

- * pravidelnou údržbu motoru
- * veškeré opravy aut všech značek
- * odvoz nepojízdných aut
- * důchodcům je po správce na přání doručíme osobně

VOLEJTE: 749 - 7449

599-4372

ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service

VEŠKERÉ SKLENÁŘSKÉ PRÁČE

KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS — ZRCADLA

8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE
BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRÁTKÝ

ovroňský vyučený sklenář u dědy a otce v Československu

SLOUPEK INFORMACÍ

(Dokončení ze str. 2)

nástupnictví ještě počítat, je 61 letý Romanov.

A jak jsme již o tom také psali minule, v největší zemi světa s miliardou obyvatel, Číně, již nový kurs nastoupili. Na partajním kongresu v roce 1984 bylo rozhodnuto, že musí v první řadě změnit strukturu výroby hospodaření a obchodu, či-li to stejné čeká nevyhnutelně Sovětský svaz. A v Číně to nejen vyhlásili, ale již provádějí. Západ ještě nestrávil tyto změny a již přichází další zpráva, která otřásá samou podstatou komunismu: v Rudé Číně byl vyhlášen odstup od marx-leninismu. Čínští straníci ideologové došli k závěru, že marx-leninismus nemá dnešku co říci. Tento systém je prostě již zastaralý. Marx zemřel před 101 lety a od té doby se svět naprosto změnil. Problémy dneška nelze řešit myšlením lidí předčerejška. Ani Marx, Engels nebo Lenin nemohli pochopitelně předvídat jak se utváří svět kolem roku 2000. Nestáli tehdy před dnešními problémy, aby je při své „genialitě“ mohli pomoci řešit. Čínský stranický tisk „Lidový deník“ píše doslova: „Přísné dodržování marxistického učení je naivní, hloupé a škodlivé ambicióznímu modernímu programu naší země.“ Ve stejném článku je varování před starými poučkami - (aniž je Mao jmenován) - které znamenají ztráty ve všech směrech a zaostávání ve srovnání s ostatními zeměmi. Nejsilnější muž Číny, Deng Xiaoping, změny ve svém projevu uvedl a podtrhl úlohu soukromé iniciativy a volného trhu.

Druhý den nato si sice tvrdí maoisté vynutili v novinách jakousi „poopravu“ toho přísného „soudu“ nad marxismem, ale to nemění nic na skutečnosti, že např. rolníci, hospodáři soukromě na prozatím jen „státem propůjčené půdě“ zvýšili její výnosnost o 30 - 50 % v letošní sklizni. Podobně tomu je i v decentralizovaných továrnách, kde dělníci už mají daleko větší produktivitu a vyšší výdělky. Proto také si Moskva pospíšila a poslala do Pekingu vysoce postaveného diplomata, který se nemusel ani vracet do Moskvy na Ustinovův pohřeb. (Pozn. redakce.)

A tak se jeví, že rok 1985 může přinést příznivé změny do našeho života a uklidnění před obavami z válečného konfliktu. Prospělo by to celému světu, přineslo ozdravení ran, které svět kvůli marx-leninismu utrpěl, neboť jedno je jisté: změny v Československu přijdou po změnách v Moskvě. Dnešní bonzové na Hradčanech z obavy před ztrátou svých pozic nehnou ani prstem pro příznivé změny pro jejich poddané, nebudou-li k tomu donuceni. Oni sami nemohou ostatně žádné změny zavádět - kdo by jim mohl ještě vůbec věřit? A tak jen jejich odchodem nastane uvolnění a nakonec se vrátí život, jaký si obyvatelé republiky - včetně statisíců, kteří dnes žijí v cizině - přejí. A tato změna přijde, ikdyž si to skalní komunisté, „bývalí“ komunisté, nebo upravenci poměru k Husákovu režimu pochopitelně nepřejí a nechťejí tomu věřit. Avšak jeden fakt provází celé lidské dějiny: pro nikoho nerostou stromy do nebe!

Jožka Staněk

Tohle stojí za povšimnutí a dokonce i za to, aby se o tom hodně mezi Američany mluvilo

V jednom z listopadových vydání H.N. jsme na titulní stránce přinesli krátkou zprávu o třídenní návštěvě ctih. Matky Terezie z indické Kalkuty v Československu. V jednom vánočním pozdravu z Československa nám pak přátelé napsali, že byli přítomni na mši sv. u sv. Ignáce na Karlově náměstí, kde se sestra Tereza zúčastnila bohoslužeb a jak jí věřící nadšeně tleskali když jim řekla, že je ochotna v Československu založit svoji kongregaci „Chudých sester křesťanské lásky“ a poslat - třeba už za rok do Brna několik sestřiček. Soudruzi - dočasní nájemníci Pražského hradu českých králů z toho dostali všichni rázem bolesti hlavy a hroznou migrénu. Bodejť by ne! Světově známá nositelka Nobelovy ceny míru a dovolí si je - „neomylné stavitele“ reálného, policejné všemocného socialismu takto jednoduše provokovat! Sestřička Tereza se pak vrátila klidně do Indie, zúčastnila se pohřbu Indíry Gandhiové, a teď už je zase mezi hladovými a občanskou válkou ztýranými chudáky lidmi v severní Habsi!

A co se teď najednou nedovídáme z belgických novin! Stalo se to už v květnu 1984. V České Třebové žije v předčasném důchodu na půl paralyzovaná hluboce věřící česká maminka paní Cecilie Kotyzová. (Předposlední z opatů benediktinského kláštera v moravském Rajhradě se jmenoval také Kotyza a zemřel brzy po 2. světové válce na nás-

ledky zranění při autonehodě; možná, že paní Kotyzová je jeho vzdálená příbuzná.) - A tak tato chudá a nevyhojitelně nemocná hodná paní Cecilka Kotyzová, když se z Vatikánského rozhlasu doslechla o práci sestřičky Terezy mezi chudými v Indii, začala jí asi před rokem posílat za svého mála, dárkové balíčky prádla a různých věcí, které sama upletla, ušáčkovala a vyšila. Najednou však k ní přišli „ouřední orgány“, čili estébáci, a milou paní Kotyzovou začali vyslýchat, proč to dělá, že by měla vědět, že ta „babka to nepotřebuje“, vždyť dostala dost peněz za tu naprosto nezaslouženou „cenu míru“, kterou jí kapitalisté udělili, a že jen ohlupuje dobré lidi, jako je ona, Cecilie Kotyzová, aby se z „lidské hlouposti a dobrosrdečnosti“ obohacovala jen sama! Ještě, že estébákům nepřišel na mysl papež Jan Pavel II.! Jinak

by jí řekli, že Matka Terezie posílá vše papeži, aby podporoval polskou Solidaritu a dělal „trable“ Moskvě. To prý estébáky zrovna nenapadlo, ale paní Kotyzové zakázali napříště Matce Terezii cokoli posílat.

Naproti tomu ovšem čs. komunistický režim prostřednictvím ÚRO - (státem ovládaná dělnická unie) - nutí všechny pracující, aby „dobrovolně“ odevzdávali pravidelné příspěvky na podporu politické stávký anglických horníků, salvadorských levicových guerillů a třeba i „mírových“ vietnamských vojáků v Kambodži! Inu, podle skutků je všude poznáte!

Za sestru Terezu z Kalkuty, rozenou Albánku z Jugoslávie i za tu nám neznámou paní Cecilii Kotyzovou Pánu Bohu děkujeme, že jsou živými svědky opravdové křesťanské lásky v dnešním hmotářském, násilnickém a neklidném světě.

LÉKÁRENSKÝ TELEFON:

484-0106

DCMÁČÍ TELEFON:

749-0281

Poslání léku vašim příbuzným domu či kamkoliv rychle a bezpečně vyřídí

HOLECEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMÍR HOLEČEK, R.P.H.

Naproti berwynské radnici

6705 WEST 26th STREET, BERWYN, ILLINOIS 60402

Knihkupectví s českou a slovenskou literaturou novou i starší, odborné knihy, časopisy, gramodesky

ČESKÉ A SLOVENSKÉ KNIHY VE VÍDNI

Lindengasse 5, A 1070 WIEN, ☎ 963 779

(v centru, za rohem obchodního domu Herzmanský)

Otevřeno denně (mimo pondělí) 10-12, 15-18 hod. v sobotu 9-12 hod.

Časopisy a některé knihy pro návštěvníky z Československa zdarma.

Projev upřímné soustrasti

Odešels tak tiše, Však víra povznáší
jako když zhasne svíce, zrak náš vždy výše -
odešels, odkud ve zmrtychvstalého
již není návratu více... Krista Ježíše...

Do náruče nebeského Otce odešel náš milovaný přítel

Dr. Václav LAŠKA

Jeho nenahraditelnou ztrátu sdílíme s jeho manželkou Martou a dcerou Claudií -

Rodina CHROBÁKOVA
a OBERSCHNEIDEROVA

ÚMRTNÍ OZNÁMENÍ

Všem našim přátelům a známým v zármutku oznamujeme, že po delší bolestivé nemoci nám z našeho rodinného středu odešel na věčnost můj drahý manžel, milovaný otec a starostlivý dědeček, pan

JAN (John) BINDER

Narodil se 22. ledna 1922 v Horní Libochové, okres Žďár nad Sázavou v Československu a do USA přišel s rodinou jako exulant teprve před 16 roky. Zemřel v úterý 1. ledna 1985 zrovna na Nový rok ve svém domově.

Rozloučili jsme se s ním v pátek 4. ledna 1985 v obřadní síni Čermákova pohřebního ústavu (5844 W. Cermak Rd. Cicero, Ill.) v 8 hod. večer. Pohřeb žehem měl v sobotu 5. ledna v 10 hod. dopol. v krematoriu hřbitova Woodlawn ve Forestview.

Děkujeme všem, kdo si na něho vzpomenou v modlitbě s námi.

Sylvia BINDER, manželka;

Jan BINDER, syn;

Jaroslava Hošková zde a Hana Růžičková v Praze, dcery s rodinami a 7 vnoučat.

XXVII.
REPRESENTAČNÍ PLES

Sdružené československé organizace připravují opět tradiční Reprezenční ples - (pořadím již dvacátý sedmý) - na sobotu 2. února 1985 v moderní dvoraně Union Hall, 6200 Joliet Road v Cantryside, Ill.

Ples bude opět zahájen proménádou, valčíkem a uváděním půvabných mladých debutantek plesu s tanečním vystoupením naší mládeže.

Upozorňujeme rodiče dospívajících děvčat, že je mohou přihlásit pro tuto velkou společenskou událost u paní Líby Bučkové: ☎ 354-7707, která podá také podrobné informace.

K tanci budou vyhrávat dvě hudby, tradiční dechovka a moderní, za řízení kapelníka George Píchy. Plesový výbor pracuje již několik týdnů, aby ples byl opět připraven v duchu našich národních společenských tradic, a aby všichni návštěvníci byli plně spokojeni tak jako tomu bylo v minulých letech. Zveme Vás srdečně k účasti. Zaznamenejte si již dnes v kalendáři datum - 27. REPRESENTAČNÍ PLES - na sobotu 2. února 1985.

Těšíme se s Vámi na shledanou:
Pořádající výbor

Z ÚŘADOVNY
NÁRODNÍHO SVAZU
ČESKÝCH KATOLÍKŮ

*Celému bratru ČK. v Americe
přijez z nověm Kolyc Napsanu -
ce uum pndstho' v duce
u hodne Bozho požehnaní
do uvěho roku. Vzpomínám
a děkujuem za vše -
za všem pomoc a
přítelstvá' žijem jako naši
sporan a vndějí.*

Ve vdeho modlitbe

D. Karel Vrána,

Advent 1984 rektor

Dnes přinášíme dalších pět vzpomínkových obrázků z 22. Konvence NSČK v Clevelandu koncem září 1984.

Clevelandský mayor George V. Voinovich předává zlatý klíč města Otcí arcibiskupovi Kučerovi a Otcí biskupu Mořkovskému.

Shana sokolka předává Otcí biskupovi Mořkovskému květiny k. a. a. a. a. Milan Hloek pozdravil Otcí biskupa jménem českých dětí v Clevelandu.

Br. Joseph Kocáb, nově zvolený místopředseda Národního svazu představuje čestné hosty při recepci v České sni Karlin. Otec opat Skluzáček, Otec biskup Mořkovský, Otec arcibiskup Kučera, clevelandský mayor G. O. Voinovich a místopředseda NSČK Otec Jan Anděl. (V pozadí Otec Vojtěch Vít a Václav Hymnar.)

Chlebem a solí uvítala krojovaná sokolská děvčata Otcí arcibiskupa Kučera v Karlinské sni. V pozadí předsedkyně ČKJ ses. Anna Vevřiková, Otec opat Skluzáček a přededa NSČK br. Václav Hymnar.

Mayor Voinovich v přátelském rozhovoru s kaplanem Národního svazu Otcem Vojtěchem Vitem. Otec Anděl pozorně poslouchá.

ÚMRTNÍ OZNÁMENÍ

Ve veliké zarmoucenosti oznamujeme všem svým přátelům a známým, že náš drahý manžel, otec a bratr

VÁCLAV LAŠKA

zemřel v neděli 30. prosince 1984 po dlouhé zákeřné nemoci v rodinném středu v Chicagu, Ill.

Narodil se 19. srpna 1929 v Proseči v Čechách a v chicagském exilu byl dlouholetým bibliografem slovanských studií v knihovně „University of Chicago“.

Zádušní mše sv. byla sloužena ve středu 2. ledna 1985 v kostele sv. Tomáše apoštola v 11 hod. dopol. (5472 S. Kimbark v Chicagu) odkud jsme jej pak doprovodili na hřbitov Panny Marie (St. Mary's cemetery, 87 Str. a Hamlin Ave. v Chicagu).

Děkujeme všem, kdo si na něho s námi vzpomenu tichou modlitbou.

Marta LAŠKOVÁ, manželka;
Claudia, dcera;
Vratislav LAŠKA, bratr s rodinou
v Československu.

Kdo by si přál uctít jeho památku dobrovolným příspěvkem na nějakou dobrou věc, nechť jej laskavě pošle na fond „Archives of Czechs and Slovaks Abroad, Chicago University Library, Chicago, Ill. 60637.“

I. B. Hlubuček:

„Zrození České gardy
v Cedar Rapidsích“

Na začátku čtyřicátých let během druhé světové války řada našich mladých krajanů se přihlásila dobrovolně k pravidelné vojenské službě. Bylo však hodně druhých a prostředním věku, kteří měli upřímnou snahu pomoci, jak Americe tak staré vlasti. Po několika schůzích a výzvách v krajanem i anglickem tisku byla vyhlášena dobrovolná „mobilisace“ za účelem zorganizování „České gardy“, která by sloužila v rámci národní obrany. K nemalému překvapení se přihlásilo v cedar-rapidské tělocvičně Sokola třiašedesát našich krajanů, mezi nimiž byl i pisatel těchto řádků a zastoupena byla řada českých spolků i oba katolické kostely. Zesnulý Rudolf Novák byl jmenován kapitanem a za „zbrojovnu“ byla použita tělocvična Sokola a sál budovy C.A.A. Za účelem získání technických vědomostí Hlubuček se dobrovolně přihlásil k pluku „I.“ státní národní gardy a podstoupil několika měsíční výcvik v Campu Dodge poblíž města Des Moines. Brzy nato obyvatelstvo města Cedar Rapids s obdivem sledovalo pochoduji gardu zpívající české písně na cestě ke škole Hayes, jejíž sportovní hřiště se s povolením města stalo oficiálním cvičištem čsl.-americké gardy. Tisk v mnoha státech se o této jedinečné iniciativě amerických Čechoslováků z Cedar Rapids široce rozepsal a tato organizace, podporovaná Sdružením českých spolků byla jedinou svého druhu ve Spojených státech. Za zmínku stojí, že dva čeští průmyslníci, dnes již zesnulí, Frank S. Motvalský a Alber Killian, pořídili na své útraty uniformy pro gardisty.

Byla to nová ukázka snahy českých lidí pomoci své adoptivní americké vlasti i domovu. Nikdo nebyl samozřejmě za to placen, ani jinak odměněn, a garda spolupracovala ruku v ruce s městskou policií.

DOPORUČTE
Hlas národa

SVÝM
PŘÁTELŮM
A ZNÁMÝM
Pomozte nám
rozšířit

Klub jeho čtenářů!

JAN MORÁVEK • LIDÉ OD VODY

V poslední minutě

Konečně měl táta Zoula toho marného vysedávání u vody dost. Nebude přece pro legraci lidem ani rybám, něco se musí stát! Když neberou plotice, cejni, skaláci, padoustve, když neskočí ani tlušť po krásné zralé třešni, když líni pohrdli vypasenými červenými a kapříci jáhlovým těstem a novými bramborami – tu, krutibrko, zbývá jenom pokus o úhoře. O bolenu nechtěl vůbec přemýšlet, neboť na toho mazaného uličníka platila jenom třeptka a s tou se ještě na vodu nesmělo. Ostatně oni uzrají pro podzim... Myslil v množném čísle, neboť ve starém rameni Vltavy lovilo rybí potěr pěkné hejno bolenů.

Tak tedy řehoři, jak úhořům v dobré náladě přezdíval. Ale ještě spíše jim říkal prostě hadi.

„Hadi tady přece jsou, o tom nebudeme mluvit...“ uvažoval. „Každý rok se jich tu vytáhlo víc než dost. Loni přišel člověk k vodě, napíchl žízalu a za chvíli ho zasek. Ovšem, někdy nebyl o mnoho větší než ta žízala, ale byl a byli, byl tu přece jejich rajón. Kolikrát to bylo k nevířel! Jako ten redaktor z Rokosky! Přišel v neděli v devět hodin ráno k vodě s jedním proutkem, jen se tak provětrat. Slunce pražilo jako bláznivě.“

„Ani bych k vodě nešel...“ povídá mrzutě, neboť mu stonala paní na zánět pohrudnice. „Ale přišel doktor, poručil studený obklad, za tři hodiny nový. Mám tedy tři hodiny voľno. Co dělat? Žena sama povídá: „Skoč si na tu chvíli k vodě!“ Vzal jsem tedy proutek a...“ Redaktor napíchl na udici žízalku a mrskne to do vody. Myslím si: kampak v tom horku s žízalou! Hovoříme a nemáme, na mou duši, ani čtvrthodinka, když mu crkne roláček. Za chvíli zase, proutek se zaklimbá a já honem: „Zvedněte to, něco tam visí.“ Redaktor zvedne prut a už ho vede! Řehoř, opravdu řehoř a ne nějaký řehořík! Vidíte: proti všem pravidlům, za úpalu a za bílého dne! Byli tady a nepochybují, že tu ještě jsou. Ale jak na ně?“

Táta Zoula uvažoval a dumal, až se rozhodl. Večer, vlastně v noci, sebral elektrickou lampičku a plechovku a šel na Zámecký vrch do parku sbírat rousnice. Ráno byl zase u vody a vnařil. Navečer nahodil do navnazené vody dva silné pruty s roláky. Na udicích se kroutily krásné rousnice, prima zboží, jak se chlubil. Nalíčil, zapálil dýmku a klidně čekal. Věděl, že úhoř zabere až při setmění. Ale uhodila osma, zešeřilo se, na nebi ke všemu mraky, jejichž stín barvil vodu skoro do černa, bylo dusno, chystalo se k dešti, zkrátka čas jak na objednávku, a řehoř si ani nederbnul. Za vodou v Holešovicích odbíjely hodiny již devátou a rybáři balili, dobírajíce si tátu, bude-li tu dnes přenocovat, aby nezapomněl, že chytat se smí jen do deseti hodin, jinak že bude prohlášen za pytláka a člověka rybám nebezpečného. Někteří mu zazpívali i jeho říkanku: Ještě nejdu, ještě počkám a co chytanu, dám to kočkám – a táta Zoula se začínal dopalovat. Konečně zmizel poslední rybář a Zoula na břehu osaměl. Přepadla ho rozmrzelost. Měl by snad i po takové důkladné přípravě zkrachovat?

Čas najednou bláznivě ubíhal. Přes vodu doléhalo bití hodin v nepochopitelně krátkých čtvrthodinových intervalech. To není možné, aby čas tak utíkal, kleje a dívá se na hodinky. Nu, ukazovaly o pár minut později, ale valného rozdílu v tom nebylo. Vztekla bafal z dýmky, vyvaloval oči na špičky klidných prutů a počítal takřka minuty. Ve tři čtvrti na deset vzdychne a odplivne si se zlostnou výčitkou:

„Vy mně můžete ještě přijít, podruhé vás zase nakrmím, nečádi smáčení!“ A chystá se balit...“

Teď chvíli ho pozoroval ze silnice vodní dozorce. Skryt v šeru za kmenem kaštanu, čekal jen na úder desáté, aby tátu zezadu přer. ... odňal mu rybářský lístek a pruty. Byl jist, že se dočká a že mu pytlák neujde, neboť jakpak se může takový vytrvalec, který chce na řece mermomoci vytrucovat úhoře, odtrhnout v nejlepším čase od vody? Pár minut po desáté, prut ve vodě a je malér! Kontrolor číhal jako rys...“

Deset minut před desátou stáhne táta Zoula první prut. Kontrolorovi se zklamáním prodloužila tvář. Pět minut před desátou táta Zoula jde pro druhý. Kontrolor se už neschovává a vzdává se, neboť není pochyby, že rybář je poctivý lovec. Zastydí se za svou tvrdost a zamíří k Zoulovi. Vtom se však zarazí jako na komando a táta Zoula také, neboť – Kriste Pane – rolák ostře rozřízl noční ticho. Jednou, dvakrát, třikrát, vždy krátce a silně, jako by někdo za šňůru vlasce zlostně a mocně trhal...“

„Už je tam...! Honem...!“ vykřikne dozorce a přeskočí zábradlí cesty, skutáčí se po svahu a shání podběrák.

Zoula se po něm ani nepodíval, sehnul se rychle k prutu, postavil jej, aby jeho špička správně pérovala, a hmatal po klíčce navijáku. Roloval těžce, bylo tam něco velkého, ne a ne, nechtělo to ode dna...“

„Aby to tak byl sumec...!“ vyhrkl dozorce s nastraženým podběrákem v ruce.

Zoula ani muk, jenom roluje, probývá se v pase i v ramenou a propaluje rozšířenými a planoucíma očima tmu nad vodou. Konečně zašpláchala voda a naviják se volněji otáčel. Ryba vyrazila a jezdila ze strany na stranu, rozjížděla se v prudkých rozjezdech, až prut v nástrčkách vrzal.

„Je to on,“ procedí Zoula do tichého zápasu, při němž bylo slyšet jenom šplíchtoty vody, přešlápnutí, silný dech a zrychlený tlukot srdcí.

„Sumec...?“ táže se dozorce.

„Ne, řehoř! A pořádný had!“

„Máte to silné?“

„Mám.“

„Tak s ním ven, bez pardonu, nepovolit...“

... budete mě učit!“ usklíbne se táta a vyrve najednou úhoře na břeh.

A právě v tom okamžiku tloukly hodiny za řekou desátou.

Zoula dotáhl úhoře až k náspu pod cestou, šlápl mu na hlavu a dozorce mu přetl nožem páteř. Vraždili v té tmě jako loupežníci. A když byli v nejlepším, šlehl na ně ze silnice pruh světla a ozval se přísný služební hlas:

„Tak jsme se dočkali, pánové, vy i já, že jo? Pojdte laskavě ke mně, abychom se blíže seznámili!“

Nebylo pochyb: nahoře stál strážník, který je měl za pytláky. Zoula se zarazí, ale než si uvědomí čas a všechny předcházející okolnosti, spojené s chycením ryby, promluví dozorce:

„My jsme se dočkali, ale vy ne! To je škoda, co?“

A vystoupí k němu nahoru, legitimuje se mu a potvrdí, že úhoř byl chycen právě před desátou v poslední minutě.

„Víte, já si na toho vytrvalce taky dělal zuby, ale marně, svatý Petr stál při něm. Ale zaslouží si toho hada...!“

Oba počkali, až táta Zoula dole sebral cajk a řehoře a vyšplhal se k nim nahoru. Pak mu přátelsky gratulovali.

„Inu, měl jsem to s celou parádou...“ smál se příštího dne, když to v „klubu“ pod Bílou skalou vyprávěl. Nahazoval zase na hada a celá linie rybářů s ním, neboť táta jim ukázal, že v rybaření je to stejné jako v každém jiném podnikání: chce-li mít úspěch, musí se snažit...“

**CESTOVÁNÍ JEDNOTLIVÉ NEBO SKUPINOVÉ –
kompletní služby – MNOHOLETÁ ZKUŠENOST –
návštěvy příbuzných a známých z Československa
i jiných zemí do USA – POMOC S DOKUMENTACÍ
A PŘEDPLÁČENÍM LETENKY**

Zařídíme dle Vašeho přání a k Vaší plné spokojenosti
Pro informace **VOLEJTE** nebo **PIŠTE:**

TRAVEL ADVISERS, INC.

1515 NORTH HARLEM SUITE 110, OAK PARK, IL 60302

Dagmar J. LAVIČKA

☎ (312) 524-2244

**PRAGUE SAUSAGE
& DELICATESSEN**

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCÍ UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHŮDKY

6312 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎ (312) 795-0250

Rádi vás obslouží a na vaši návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNIAŁ

Christmas Among Czechs

The following is taken from the manuscript „Foreign Festivals Customs and Dishes” written by Marin Schibsky and Hanny Cohrsen and published by The American Council for Nationalities Service, 20 West 40th Street, New York, New York 10018. (Revised Edition, 1974.)

In many countries December 6th, the Day of Saint Nicholas, Den svatého Mikuláše, the bishop of Smyrna, who became the patron of children, scholars, lonely wayfarers and many others, is of considerable importance to children, who look for-

ward to it as an occasion for gifts. Czech ... children believe that on that day Saint Mikulas, as they call him, descends from heaven on a golden rope and wanders about the earth rewarding good children and admonishing naughty ones. They hang their stockings outside the window or near it so that when the Saint passes by he can drop gifts into them. This is in case he or one of his „representatives” does not find the time to make a visit to their home, attired in bishop's robes and accompanied by his traditional attendants on such expeditions, and angel or a red tongued devil. The devil carries a basket of switches and a long chain which he rattles significantly while the angel has toys and sweets for distribution among the good children.

The 24th December, Christmas Eve - Štědrý večer is a fast day and many do not eat until evening. The children are urged to abstain from food till evening so that they may see the „golden pig”. When the evening meal is finally served, it is well worth waiting for. Its preparation has taken days or even weeks. It is meatless; baked carp served with a dark sauce is the chief dish. The carp must be bought

alive and kept alive until it is time to clean and cook it; its preparation is of great interest and is usually watched by every member of the family. There is also a fish soup; for this the housewife is careful to select a fish with roe as she thereby secures good fortune for the family for the coming year. Then there are all sorts of preserved fruits, nuts, candies and cakes, among them apple strudel. The table is decorated with dried fruit, and with loaves of special Christmas bread known as „vánočka” - the word for Christmas is „vánoce” in Czech.

After the evening meal, the family gathers around the Christmas tree and presents are distributed. Then they try to look into the future. Melted lead or wax is poured into water and from the shape it takes, fortunes are told. Apples cut across so as to show a star of kernels indicate coming events. The girls set tiny candles in nutshells and float them in pans of water; she whose candle floats upright the longest and burns to the end will have the best husband and the longest life. It is also the custom for the girls to go into the garden and rattle the ice-covered branches of a bush - preferably a

lilac bush. Roused by the noise, the dogs in the neighborhood begin to bark. From the direction from which the first barking is heard, will come the girl's husband.

At midnight the Catholic family attends Mass. The church is beautifully decorated with evergreen and Christmas trees, and there is always an elaborate Christmas crib or „Bethlehem”, showing the Holy Family in the stable together with the Three Kings, angels and shepherds. The Christmas celebration in Czechoslovakia lasts three days; where it is possible, both the

25th and 26th of December are kept as holidays by the Czechs and Slovaks in America. Christmas Day is usually celebrated in the home with feasting and merrymaking. On the day after, troops of children go from house to house singing Christmas carols and receiving gifts of cake, nuts and apples. Their leaders are dressed to represent the Three Kings and in some localities they carry a „Bethlehem”.

The Czech greets his friends on Christmas Day with a „Veselé vánoce” and the Slovak says „Vesele vianoce”.

CLEVELAND PUBLIC RADIO

Public Radio returned to Cleveland after an absence of six years, WCPN-FM (90.3) began broadcasting on September 8, 1984. The new radio station is welcomed by ethnics. This is particularly important since WXEN-FM and WZAK-FM changed their ethnic format. This left ethnic news and music almost totally absent over radio stations in the Greater Cleveland area. The ethnic schedule each Sunday is very appealing. Listeners may tune-in on the following schedule: Serbian (7:05 to 8 a.m.); Lithuanian (8:05 to 9 a.m.); Czech (9:05 to 10 a.m.); Slovak (10:05 to 11 a.m.); Hungarian (11:05 to 12 noon); Ukrainian (12:05 to 1 p.m.); Slovenian (1:05 to 2 p.m.); German (2:05 to 3 p.m.); Italian (3:05 to 4 p.m.) Spanish (4:05 to 5 p.m.).

The Sunday edition of the Czech Voice of Greater Cleveland directed by Joseph Kocab will now be heard twice each Sunday morning over WBBG-AM (1260 on the dial 7:30 to 8:30 a.m.) and over Cleveland Public Radio (WCPN - 90.3 FM) each Sunday morning from 9:05 to 10 a.m.

Listeners can join by sending \$25, to Cleveland Public Radio, 3100 Chester Avenue, Cleveland, Ohio 44114. This entitles members to receive a program guide and other membership benefits. The weekly format is very exciting.

Reader Feedback.

Readers are encouraged to continue sending their news and opinions to Casimir Bielen, 6821 Fleet Avenue, Cleveland, Ohio 44105. Gratitude is also extended to those that have already responded. It keeps the writer alert and relevant.

Letter to Polish Friends

Charter 77 sent the following „Open Letter to Polish Friends” (Charter 77 document No. 19/84):

We received the news of the abduction and murder of Father Jerzy Popieluszko with indignation and revulsion. We condemn any kind of terrorism, any act of blind hatred, which denies all rights and recognizes no moral principles, which covers its own wretchedness with bodies of innocent victims. Even less silent should we remain when such a crime is committed in the neighboring country with which we are linked closely by ancient cultural traditions and a similar fate and political order; when it is committed against a man who was a good shepherd to his parishioners and striking Warsaw workers, whose views of freedom, justice, and social solidarity are very close to ours. Jerzy Popieluszko was no accidental victim. He is the martyr of his faith and the firm stand dictated by it.

It is certainly a positive thing that the probable offenders were apprehended, that the authorities are promising their just punishment and thorough investigation of the whole conspiracy. But we know all too well the power structure in our coun-

try to believe that an act of terrorism - by members of the secret police at that - could be committed without being a result of the overall depreciation of the legal system and without being backed by even more powerful forces. An honest investigation, capable of producing some guarantees for the future, must not therefore evade a public review of the broader implication, including the inquiry of a number of similar unexplained cases.

Plans full of hatred usually produce just the opposite. We are therefore convinced that Father Popieluszko's murder will strengthen the spiritual resolve and moral authority of the Polish Catholic Church, that it will give new vigor to the followers of Solidarity not to succumb to provocation and weariness, that it may help political and ideological adversaries to understand better where the line is drawn between national reconciliation and enslavement.

Believers among us will pray for Father Popieluszko and the Polish nation on the first Sunday of Advent.

Prague, November 2, 1984
/signed/ Dr. Václav Benda, Jiří Ruml, Jana Sternová, Charter 77 spokespersons; Václav Malý, Catholic priest and former spokesperson.

ILLINOIS HOUSE OF REPRESENTATIVES

Dear Friends:

As you know, I have written to select members of our Congressional delegation to encourage action regarding Polish immigrants currently in the United States who wish to stay in the United States. I have also asked that, if we would be successful in this effort which is being lobbied extensively to the President by Polish Americans around the country and their elected officials, we could address the immigration problems of other ethnic groups as well.

Congressman Henry Hyde of Bensenville has been kind enough to respond as has Congressman-Elect Harris Fawell of Naperville. Hyde's office notes via Peter Levenson, the Republican staffer on the Immigration Subcommittee of the House Judiciary Committee, that immigration stays are generally renewed each year for most groups, and there is no feeling that this policy will stop. However, this policy does not seem to extend to those

groups which would have a large number of nationals in the U.S., and I can understand why. In the case of those groups, cases are handled on an individual basis. Legitimate cases of political asylum are rarely denied.

Periodically the Subcommittee named above reviews the policy of the Department on Immigration regarding emigres, who stays and who does not and why. It pleases me to note that such a review will take place in the next few months. Congressman Hyde assures me that my letter to him highlighting our areas of concern will be brought up and discussed in terms of this review in the hopes that a little more latitude might be provided for our peoples.

I will keep you informed as we go along and if I hear anything on the subject. Needless to say, feel free to push your respective congressman toward this end should you wish to because that is the only way you will be heard.

Very truly yours,

Judy Baar Topinka

1976
8. ledna
1985

VŘELÁ VZPOMÍNKA

Příští úterý 8. ledna budeme vzpomínat devátého výročí smrti mé drahé manželky a babičky našich vnoučat, pani

ANNELIESE H. SMEKALOVÉ

V sobotu 5. ledna 1985 při pravidelných českých bohoslužbách u Panny Marie Svatohorské v Ciceru se pomodlíme za spásu její duše.

V lásce a vděčnosti:

ALOIS SMEKAL,
manžel
s celou rodinou

VOICE OF THE NATION

SELECTION OF NURSING HOME IS TOPIC OF NEW BOOKLET OFFERED BY CITY HEALTH DEPARTMENT

How to select the right nursing home for your loved one is described in the 12-page booklet, "A Consumer's Guide to Chicago Nursing Homes," newly published by the Chicago Department of Health and available without charge by writing the department's community education division, 50 W. Washington, Room 245, 60602.

The booklet stresses the importance of knowing about the

various types of nursing homes, what services they can provide, and how they operate.

Several kinds of homes are described including residential, shelter, chronic care, care for the developmentally disabled, and "skilled home." Each has a specific function described in the booklet.

The guide recommends becoming familiar with the basic operations of a home so that you will be able to more capably discuss and analyze its suitability to your needs in meetings with the nursing home's staff. Observe how the residents and the staff interact.

"Pay attention to the home environment, the building itself, the residents' rooms, and food served at meals," the booklet urges. "Observation of the home's daily operation will tell you more of what you need to know."

The booklet suggests the fol-

lowing questions to ask yourself about the home:

— How will I (or the prospective resident) pay for nursing home care? (Insurance policy, income from family, Medicare, Medicaid, social security, public assistance, other?)

— What kind of care will I require? (skilled, intermediate, developmentally disabled, shelter, or residential?)

— What is my preference, if any, for the home's financing? (Private, church, for-profit, non-profit, ethnic, denominational?)

— Look around you: are the residents involved in some activity, or are they sitting silently, staring into space or watching television listlessly?

— Are there friendly exchanges and everyday conversation between the residents and staff, or is there only a cold, professional relationship?

In addition, the booklet lists the 17 rights of a nursing home resident ranging from the right to vote and manage personal affairs to the right to be discharged voluntarily, unless the resident has a guardian appointed by the court.

Looking Ahead

by
Dr. George S. Benson
President

NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Oklahoma City, Oklahoma

COMMUNISM

The communists see the political-economic spectrum clearly, if most of us in this country do not. They know the philosophical positions of the various participants in the ideological struggle for the world. They know the alternatives, and by studying their statements we can confirm their true beliefs.

In March, 1983, Victor Tirado, Labor minister for the Communist Sandinista government in Nicaragua, stated: "We live in an era of transition from capitalism to socialism that began in 1917 with the triumph of the October Revolution. We don't know when this era will come to a close. However, what we are sure of is that all peoples will arrive at socialism."

There is a great deal of important information revealed by that statement and we hope you will consider it thoughtfully. Unfortunately, we do not have space here to analyze it further.

Tirado's statement does illustrate the point that communists are working and fighting to bring about worldwide socialism. Their ultimate goal, however, "after the close of the socialist era," is the utopian state of communism. So to be theoretically correct, communism will come into being after the "withering away of the state" when the classless society is realized in which "each will receive according to his needs."

Theoretically then, communism is the dream world to which all communists aspire. But the system in

existence in all communist nations of the world today, from the Soviet Union to Nicaragua, is socialism. It follows logically, therefore, that communism in practice today equates to socialism. For all practical purposes the terms are synonymous.

What then is the doctrine of communism? What do communists believe? Their doctrine is Marxism-Leninism; they are Marxist-Leninists. Thus, we see that socialists, communists, Marxists, and Marxist-Leninists are all mixed up in the same "ball of wax." For all practical purposes their objectives are the same: collective ownership and/or control of the means of production and distribution.

Their doctrine is made up of seven basic tenets, amplified by numerous subdoctrines. The mass of Marxist-communist-socialist doctrine was developed by Karl Marx. It was enlarged upon and interpreted by Lenin, thus the result is Marxism-Leninism.

The basic theory of communism states that *workers are the favored class in society*. This is based on the fallacious labor theory of value. Secondly, communists believe in the *inevitability of the class struggle*, warfare between classes.

The ultimate objective is *common ownership*, ownership by the state of *the means of production and distribution*, the abolition of private property. This is to be realized by *revolution by force and violence*.

After the revolution, during the socialist phase, the state is to be controlled by *the dictatorship of the proletariat*, by the Communist Party like Russia is now.

All communists believe that *communism must be world-wide*, that capitalism must be totally eliminated from all countries. Lastly, communists look to the *Soviet Union* as their homeland, as *the headquarters of international communism*.

This then is communism, Marxism-Leninism, socialism!

BOOK BEAT

The following Library of Congress publication may be of interest to our readers: **CZECH and SLOVAK LITERATURE in English: A BIBLIOGRAPHY**, Washington, D.C., 1984.

This indexed bibliography was compiled by George J. Kovtun of the Library's European Division. Single copies are free upon request from the Library of Congress, European Division, Washington, D.C. 20540.

Czech Mass every Saturday Evening at 6:15 P.M. at Our Lady of the Mont in Cicero, Ill. (2414, S. 61st Ave.)

IN MEMORIAM

—1970—

JANUARY 8

—1985—

In loving memory of our dear Mother and grandmother

SOPHIA M. DRABEK

who passed away to her eternal reward fifteen years ago on January 8.

*God Bless you, Mother, in your grave,
God keep you in His care,
And may He listen to our hearts,
And hear our fervent prayers.*

*We pray that you are safe with Him
For all eternity
And He will bless you for your love
For all our family.*

*May you have peace and rest at last
From every care and woe
And may you sleep in comfort from
The wind and rain and snow.*

*God bless you for your smiling lips
And all you tried to do,
To bring us happiness on earth
and make our dreams come true.*

*And up in heaven, Mother dear,
Please say a prayer for us and all our family.*

Your loving daughter, Marie A. Mucek,
son-in-law Joseph L. Mucek,
and grand-daughters Mary-Therese and Kathy Ann Mucek

COMMERCIAL NATIONAL BANK

Special Service for Special People

Main Bank
3322 South
Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois
60402

Manor Branch
5919 West
35th Street
Cicero, Illinois
60650

ALL PHONES:
484-0800